

D E C I Z I E**ÎN NUMELE LEGII**

21 octombrie anul 2015

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier

Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Prisacari Lilia

Avocaților Raciula Alexandru, Schibin Dina

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpata xxx împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 14.05.2015, conform căreia

xxx, născută la xxx, originară din satul xxx raionul xxx, domiciliu orașul xxx strada xxx ap.xxx, cetățeană al Republicii Moldova, de naționalitate moldoveancă, cu studii superioare, nesupusă serviciului militar, căsătorită, are la întreținere 2 copii minori, locul de muncă: procuror în Procuratura raionului xxx, fără antecedente penale

A fost recunoscută vinovată în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.324 al.3 lit.a Cod Penal al RM cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 7/șapte/ ani, cu amendă în mărime de 1000/una mie/ unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3/trei/ ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar pentru femei.

Termenul executării pedepsei a fost calculat începînd cu data de 14.05.2015, cu luarea imediată sub arest din sala ședinței de judecată, cu includerea în termenul de executare a pedepsei, a termenului reținerii, începînd cu data de 31.05.2013 orele 09.27 pînă la 31.05.2013 orele 17.30.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 12.03.2014-14.05.2015.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 02.06.2015-XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că xxx, activînd în funcția de procuror în Procuratura raionului xxx, fiind numită în această funcție prin ordinul Procurorului General cu nr.581-p din 14.07.2000, fiind permanent abilitată cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice prevăzute de art.6, 7, 9, 17 și 18 din Legea cu privire la Procuratură nr.294 din 25.12.2008 și art.52 din Codul de procedură penală nr.122 din 14.03.2003, inclusiv cu examinarea sesizărilor, petițiilor și materialelor parvenite în Procuratură de la persoanele fizice și juridice, precum și la autosesizarea în cazul investigațiilor efectuate din oficiu, investigarea cazurilor în vederea constatării existenței sau inexistenței încălcării de lege care atrage răspunderea penală, identificării persoanelor vinovate și, în funcție de rezultate, emiterea deciziilor cu privire

la pornirea urmăririi penale sau asupra altor alte măsuri de reacționare la încălcările de lege depistate; conducerea urmăririi penale, organelor de constatare și care exercită activitatea operativă de investigații prevederilor Codului de procedură penală, ale altor acte normative, precum și ale altor acte internaționale; adoptarea în limitele competenței sale a actelor prevăzute de legea procesual penală și înaintarea sesizării la desfășurarea investigațiilor în vederea constatării încălcărilor de lege care urmează a fi sancționate penal, la exercitarea și la conducerea urmăririi penale, la aplicarea unor măsuri de alternativă urmăririi penale, la implementarea politicii penale a statului și la asigurarea protecției martorilor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal, precum și în cazul participării la înfăptuirea justiției, fiind astfel în conformitate cu prevederile art.123 al.3 Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, fiind obligată să respecte prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

La 02.04.2013, în procesul examinării materialelor procesului penal cu nr.840 din 27.12.2012, pornit pe faptul tentativei de sustragere a unor țevi confecționate din metal de la stația de pompare a apei nr.4 amplasată pe teritoriul satului xxx, raionul xxx și care aparține la SA „xxx” nu a acceptat propunerea de neîncepere a urmăririi penale din 18.03.2013, înaintată de către ofițerul de urmărire penală xxx din cadrul Secției de Urmărire penală al Inspectoratului de Poliție xxx și a pornit urmărirea penală conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.27, 186 al.2 lit.d Cod penal, cu atribuirea numărului statistic 2013380159.

La 15.05.2013, în calitate de bănuț în cadrul cauzei penale respective a fost recunoscut și audiat cet.xxx, a.n.xxx, locuitor al mun.xxx, str.xxx, fiind asistat la acțiunea nominalizată de apărătorul ales xxx, soția acestuia, care și-a confirmat împuneriile sale prin prezentarea unui mandat Seria MA nr.0234460 din 15.05.2013.

Ulterior, xxx, depistând faptul că cet.xxx nu întrunește condițiile de participare în procesul penal ca apărător, prevăzute la art.67 al.2 Cod de procedură penală, nu poate fi apărător conform restricțiilor prevăzute de art.12 din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19.07.2002, nu are împuneri de a participa în continuare pe respectiva cauză penală, precum și constatând existența circumstanțelor care exclud participarea lui xxx în această calitate și neînlăturând-o din procesul penal în modul prevăzut de art.72 din Codul de procedură penală, începând cu 27.05.2013, în urma discuțiilor avute cu cet.xxx, în biroul de serviciu cu nr.5 din incinta Procuraturii raionului xxx, care au continuat și la 29.05.2013, având ca obiect prezentarea de către ultima a unui mandat în calitate de avocat stagiar în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală pe cauza penală nr.2013380159 în apărarea intereselor bănuțului xxx, nu a reacționat la încălcarea procesual stabilită și sub pretextul că nu va întreprinde acțiuni pentru pornirea urmăririi penale în privința ei și nu va sesiza Uniunea Avocaților din Republica Moldova privind prezentarea acestui mandat de către un avocat stagiar care nu are drept de participare în procese penale și astfel nu-i vor fi create impedimente în cadrul stagierii sale ca avocat, prin extorcarea a pretins de la ea bani ce nu i se cuvin în sumă totală de 8 000/opt/ lei BNM, mijloace bănești pe care le-a acceptat și primit personal de la xxx la 31.05.2013 aproximativ în jurul orelor 09.00 în birou de serviciu cu nr.5 din cadrul Procuraturii raionului xxx amplasat în orașul xxx strada xxx, fapt după care a fost reținută de colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului Național Anticorupție și Procuraturii Anticorupție.

În termen sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către inculpata xxx, cu invocarea motivului ilegalității sentinței, cu indicarea următoarelor considerente:

-sentința instanței de fond este contestată pe motivul statuării neîntemeiate și ilegale asupra vinovăției sale în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.3 lit.a CP RM,

-prin hotărîrea judecătorească contestată, de către instanța de fond s-a considerat probată acuzarea formulată, concluzie întemeiată pe o apreciere arbitrară, părtinitoare a probelor administrate de către partea acuzării și ignorarea argumentelor apărării, nemotivarea respingerii obiecțiilor, demersurilor înaintate,

-din conținutul sentinței contestate rezultă evocarea de către instanța de fond a probelor cercetate, aprecierea lor fiind vădit părtinitoare în favoarea acuzării, ignorându-se în mod cinic principiile fundamentale care guvernează procesul penal național,

-potrivit art.101 al.1 CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Procesul de apreciere, însă urmează a fi însoțit, iar în unele privințe precedat de verificarea legalității probelor cercetate, de verificare a veridicității declarațiilor persoanei inculpate, astfel încât să fie realizat scopul procesului penal: nici o persoană să nu fie neîntemeiat condamnată,

-acest fapt, incumbă instanței de judecată și obligația, din oficiu, de a respinge în procesul de apreciere probele ilegal administrate, de a da eficiență principiilor fundamentale ale procesului penal și hotărîrilor Curții Europene a Drepturilor Omului,

-deși, în mod formal, instanța a redat în conținutul sentinței declarațiile inculpatei, acestea nu au fost în nici un mod analizate, dar respinse prin prisma unei idei anoste:”...fiind depuse cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă”,

-inculpatei i-a fost imputată prin actul de acuzare o încălcare a obligațiilor de serviciu, proprii funcției de procuror,

rezumată în aceea, că depistînd în cadrul urmării penale nr.2013380159 faptul, că xxx nu întrunește condițiile de participare în procesul penal ca apărător și constatînd existența circumstanțelor care exclud participarea acesteia, nu a acționat la încălcarea procesuală stabilită, nu a înlăturat-o din procesul penal menționat, dar a pretins bani pentru a nu sesiza Uniunea Avocaților cu privire la acest fapt. Deși instanța a proclamat în sentință prezența unei coroborări de probe și existența unei legături cauzale dintre acțiuni și consecințe, atrage atenția instanței de apel asupra stabilirii certe în cadrul cercetării judecătorești a lipsei atribuțiilor profesionale directe ale inculpatei față de circumstanțele conținute în denunț și actul de acuzare, cauza penală aflîndu-se în procedura organului de urmărire penală din cadrul IP xxx,

-în acest sens, declarațiile inculpatei despre faptul că pînă la reținerea sa de fapt nu a avut cum să intervină în acest proces penal se confirmă atît prin declarațiile ofițerului de urmărire penală xxx și procurorului-adjunct xxx, cît și prin copiile documentelor oficiale cu privire la mișcarea dosarului menționat. Mai mult, cauza penală parvenise în procuratura xxx la 30.05.2013 fără a fi însoțită de o propunere de terminare a urmării penale, iar acest fapt prin prisma prevederilor art.289-291 CPP împiedica procurorul să-și aroge atribuții proprii ofițerului de urmărire penală,

-pe de altă parte, cum putea procurorul-inculpata să solicite careva bani pentru un pretins mandat de avocat pe care nu numai că nu l-a recepționat de la participantul procesului, dar nici nu l-a văzut pînă la data reținerii sale. Din declarațiile martorului acuzării xxx rezultă clar, că el este cel care a purtat discuții cu xxx despre valabilitatea mandatului prezentat, iar dosarul s-a aflat la el, fără ca în perioada de timp de la 15.05.2013 pînă la 29.05.2013 să fie solicitat de către procuror/inculpată,

-în acest context, provoacă revoltă și indignare modul în care instanța de fond a apreciat declarațiile inculpatei drept inferioare față de declarațiile petentei xxx, martor denunțator, cu calitate de persoană interesată în finalul cauzei, în condițiile în care probe obiective despre acțiuni de pretindere, însoțite de acțiuni de extorcare din partea inculpatei administrate și examinate nu au fost,

-în sensul prevederilor coroborate ale art.8 al.2, art.66 al.4 CPP nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar exercitarea de către inculpat a drepturilor de care dispune nu poate fi interpretată în detrimentul lui,

-o sentință de condamnare trebuie să fie bazată pe probe exacte, cînd toate divergențele au fost înlăturate și apreciate obiectiv și corect, iar potrivit prevederilor art.8 al.3 CPP concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșire infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului,

-în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cert faptul că urmărirea penală în privința inculpatei xxx, procuror conform funcției deținute, s-a exercitat de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Direcției Generale Teritoriale Nord a CNA xxx și procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție xxx,

-s-a constatat cert în instanța de judecată, că procurorul desemnat de a exercita urmărirea penală pe cauza dată, în persoana procurorului xxx, la 30.05.2013 dispune prin ordonanță (f.d.18) efectuarea urmării penale de către procurorul xxx și ofițerul xxx, ordonanță întemeiată pe prevederile art.270 al.8 CPP, însă potrivit art.270 al.8 CPP în cazurile unor cauze complicate și de mari proporții, procurorul ierarhic superior celui de competența căruia este urmărirea penală poate dispune, prin ordonanță motivată, urmărirea penală de un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, indicînd procurorul care va conduce acțiunile de urmărire penală,

-partea apărării a invocat nulitatea respectivei ordonanțe în temeiul prevederilor art.251 al.2,3 CPP, avîndu-se în vedere faptul, că potrivit celor stabilite anterior, în calitate de procuror ierarhic superior în limitele cauzei penale date s-a stabilit a fi procurorul anticorupție xxx. Procurorul xxx a fost desemnat de a exercita urmărirea penală conform rezoluției acestuia din 30.05.2013 și nu era îndreptățit de a-și aroga calitatea de procuror ierarhic superior, avîndu-se în vedere prevederile art.270 al.8 CPP „procuror ierarhic superior celui de competența căruia este urmărirea penală”,

-în sensul prevederilor art.251 al.2 CPP încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după calitatea persoanei, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Din textul normativ citat rezultă în mod indubitabil, că temeiul de nulitate de încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei, constituie o nulitate absolută, care nu poate fi înlăturată în niciun mod, iar pentru operarea sa nu este necesară decît constatarea încălcării unei dispoziții legale,

-partea apărării a invocat nulitatea tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Direcției Generale Teritoriale Nord a CNA xxx și procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție xxx, reieșind din faptul că acestea derivă dintr-un act nul, în acest sens nul este atît rechizitoriul întocmit pe cauza dată, cît și actul de sesizare a instanței de judecată, încorporat în conținutul acestuia,

-însă, instanța de fond a justificat toate derogările menționate mai mult decît simplu: procurorul ierarhic superior procurorului xxx este procurorul xxx, concluzii cu care nu este de acord, consideră că în virtutea cadrului legal procesual în vigoare la data efectuării acțiunilor de urmărire penală menționate, acestea din urmă au fost înlăturate de persoane incompetente,

-imediat după declanșarea urmării penale, fără a verifica în vreun fel veridicitatea denunțului depus de către petenta xxx de către organul de urmărire penală s-a organizat operațiunea de reținere în flagrant, în cadrul căreia ultima a fost determinată de organul menționat să transmită în vre-un fel mijloace bănești procurorului /inculpata xxx,

-în acest sens, atrage atenția instanței de apel, că în virtutea prevederilor Legii nr.59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații (vezi art.6 al.1,9,22) și art.132/1, 132/5 CPP, măsurile speciale de investigații sînt efectuate de către ofițerii de investigații, care întocmesc un proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, în care consemnează datele obligatorii prevăzute de norma dată,

-cu privire la măsura controlul transmiterii banilor s-a invocat procesul-verbal din 31.05.2013 întocmit de către ofițerul de urmărire penală xxx, însă potrivit prevederilor art.art.132/2 al.I p.2 lit.c, al.3, 132/5, 135 CPP măsura specială de investigații "controlul transmiterii banilor" este efectuată de către ofițeri de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmește un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art.132/5. În urma cercetării înscrisurilor din dosarul penal s-a constatat cert, că un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit, iar procesul-verbal din 31.05.2013 nu conține decît mențiunea despre marcarea bancnotelor și înmînarea acestora lui xxx în mun.xxx la ora 07.05,

-partea acuzării a pretins prin actul de acuzare că inculpata a primit mijloacele bănești extorcate în biroul său de serviciu din orașul xxx. Or, în ce mod și pentru care motiv, declaranta xxx a ajuns în această localitate cu presupuse mijloace bănești extorcate, care au fost mijloacele tehnice folosite, condițiile și modul lor de aplicare, persoanele oficiale care au înfăptuit măsura nominalizată, rămîne a fi un fapt incert, lipsind în acest sens vreun proces-verbal corespunzător prevederilor art.132/5 CPP,

-cu privire la măsura de interceptare și înregistrare a comunicărilor s-a invocat procesul-verbal din 01.06.2013 întocmit de procurorul xxx, însă potrivit art.art.132/2 al.I p.1 lit.c, al.3, 132/5, 132/8 CPP, măsura specială de investigații „interceptarea și înregistrarea comunicărilor” este efectuată de către ofițeri de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmește un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art.132/5 al.I, în urma cercetării înscrisurilor din dosarul penal s-a constatat cert, că un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit,

-ambele procese-verbale menționate invocate de către partea acuzării, ar urma, în opinia apărării, să fie recunoscute nule în baza art.251 al.2 CPP, avînd în vedere faptul că ele au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei, fapt care a fost solicitat de către partea apărării odată cu prezentarea acestora de către partea acuzării în instanță,

-instanța de fond, fidelă concepției de recunoaștere a vinovăției inculpatei, pur și simplu a ignorat cadrul legal existent și invocat în materia măsurilor speciale de investigații, sugerînd că: controlul transmiterii banilor a fost confirmat de către procurorul xxx, iar în privința interceptării convorbirilor, dacă procurorul conduce cu urmărirea penală, respectiv poate să o exercite și personal, concluzie cu care nu sunt de acord și consideră că în virtutea cadrului legal procesual în vigoare la data efectuării acțiunilor menționate, acestea din urmă au fost înfăptuite ilegal și urmau a fi recunoscute nule,

-în consecința unei aprecieri eronate a circumstanțelor de fapt cercetate, instanța de fond a concluzionat despre prezența în acțiunile inculpatei a calificativului „pretindere”, reținînd că acesta se confirmă prin declarațiile martorului xxx, fiind exteriorizată prin cuvinte care a fost înțeleasă de către xxx și nu pot fi altfel calificate decît pretindere, în nici una din înregistrările video și audio examinate, asemenea cuvinte, care ar putea fi circumscrise ideii de pretindere, exprimate de către procurorul/inculpată, nu se atestă,

-instanța de fond a concluzionat și asupra prezenței calificativului de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ignorînd faptul, că în urma percheziției inculpatei și biroului de serviciu, pretinsele mijloace bănești extorcate au fost depistate sub un dosar de control de pe masa procurorului/inculpată,

-în sentință este afirmat faptul, că conform înregistrărilor video prezentate, clar se aude și se vede cum xxx scoate din geantă mijloace bănești, le ține în mînă, le numără, iar apoi îi plasează sub un dosar, întradevăr asemenea secvențe au fost vizionate în cadrul cercetării judecătorești, însă în ele nu se remarcă faptul, dacă inculpata a văzut și ea aceste acțiuni ale martorului denunțator. Mai mult, dacă se pretinde că inculpata a acceptat și a primit, în modalitatea reținută de instanță, mijloacele bănești menționate, de ce petenta xxx nu a comunicat despre acest fapt, dar a vorbit prin intermediul tehnicii speciale utilizate despre faptul, că banii sînt în locul în care, ulterior au fost depistați prin procesul-verbal de percheziție a biroului,

-dacă tot se afirmă că xxx a văzut acești bani, i-a primit în urma unui acord cu petenta, de ce ea nu i-a ridicat și nu a intrat în posesia lor, dar imediat ce a fost informată despre reținere, în mod disperat ruga și și-a întins mîinile pentru verificare, infirmînd primirea lor, solicitare respinsă de procurorul prezent la fata locului,

-potrivit prevederilor art.94 al.1 p.11 CPP în procesul penal nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute prin provocarea și facilitarea persoanei la săvîrșirea infracțiunii,

-în contextul dat, menționează, că în virtutea jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, relevantă prin Ramanauskas vs.Lituania, hotărîrea din 05.02.2008, organele de urmărire penală sînt celea care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări. Totodată, ar urma fi verificată existența unor probe că persoana instigată ar fi săvîrșit anterior vre-o infracțiune, mai ales de corupție. Dacă întîlnirile dintre denunțator și inculpat au avut loc la inițiativa primului, aceasta depășește nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale, în sfîrșit există sau nu vreun indice că infracțiunea ar fi fost săvîrșită fără intervenția organelor de urmărire penală,

-în opinia părții apărării, respectivele criterii, care caracterizează o provocare a infracțiunii, sînt prezente și în cauza examinată de învinuire a lui xxx, ceea ce se confirmă pe de o parte prin acțiunile de urmărire penală efectuate, iar pe de altă parte și prin declarațiile martorului xxx, inculpatei xxx,

-conform materialelor de urmărire penală rezultă, că xxx la 29.05.2013 depune un denunț prin care afirmă că procurorul xxx prin extorcare pretinde suma de 10000 lei, dar a ajuns să o micșoreze pînă la 8000 lei pentru a nu fi supusă problemelor în legătură cu eliberarea mandatului de apărare a soțului său,

-în lipsa unor date obiective cu privire la faptul dat, organul de urmărire penală începe urmărirea penală și unica acțiune de verificare a caracterului obiectiv ale celor pretinse și conținute în denunț, este organizarea operațiunii de flagrant la 31.05.2013, în intervalul de timp de la data depunerii denunțului și intervenirii cu reținerea inculpatei nu este înregistrată vreă acțiune activă din partea lui xxx în sensul celor declarate de către xxx,

-xxx este inițiatorul întîlnirii cu inculpata la 29.05.2013 și 31.05.2013 în cadrul cărora nu este fixată obiectiv prezența a careva cerinți sau extorcare de mijloace bănești din partea procurorului xxx, mai mult, determinarea martorului denunțător xxx de către organul de urmărire penală de a da bani procurorului xxx în scopul constatării acțiunii flagrante de luare de mită, constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art.94 al.1 p.11 CPP,

-în acest sens s-a pronunțat și CSJ prin decizia din 13.08.2013, adoptată în dosarul nr.1ra-697/2013, în privința inculpatului procuror M.C., statuînd că martorul denunțător rămîne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei și în atare circumstanțe numai declarațiile sale nu pot fi expuse în temeiul sentinței de condamnare,

-or, careva probe obiective, certe, pertinente, concludente și legale cu privire la înaintarea de către procurorul xxx față de denunțătorul xxx a careva cereri de transmitere a mijloacelor bănești în schimbul îndeplinirii unor acțiuni contrare obligațiilor sale de serviciu administrate și examinate nu au fost,

-solicitînd admiterea apelului, casarea totală a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care inculpata xxx să fie achitată în temeiul art.324 al.3 lit.a CP RM, pentru motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpata xxx în ședința instanței de apel a susțin apelul declarat, solicitînd să fie admis, cu casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitată pe motiv că fapta nu conține elementele infracțiunii, iar ținînd cont de toate crcumstanțele, motivele familiale și de faptul că copilul mai mic necesită o nouă intervenție chirurgicală și faptul că nu poate frecventa grădinița sau să fie încadrat, solicitînd să fie adoptată o hotărîre ce i-ar permite să fie alături de copil pentru acordarea asistenței necesare.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatei xxx, Raciula Alexandru a susținut apelul declarat de inculpată împotriva sentinței atacate, solicitînd admiterea cererii de apel pe motivele și argumentele indicate în el, casarea totală a sentinței instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care xxx să fie achitată în baza art.324 al.3 lit a CP RM, dat fiind că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, consideră că nu au fost examinate, cercetate, administrate careva probe pertinente, concludente și nu în ultimul rînd legale, care ar dovedi existența faptei și respectiv săvîrșirea de către inculpată a infracțiunii, învinuirea care este formulată pe dosar și care se conține integral în rechizitoriul anexat la dosar nu este susținută de nici o probă obiectivă, ba chiar este contrară circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești, s-a imputat inculpatei faptul că ar fi existat un abuz de serviciu în exercitarea obligațiunilor sale prevăzute în fișa de post în exercitarea activității sale în calitate de procuror în Procuratura xxx, în ceea ce privește conducerea urmăririi penale pe cauza penală nr.2013380159 în condițiile în care prin rezoluția procurorului ierarhic superior inculpata a fost desemnată de efectuarea urmăririi penale pe cauza dată de fapt în ziua reținerii sale, astfel apare întrebarea cît de rezonabilă a fost urmărirea penală declanșată în privința inculpatei, anterior datei la care inculpata a primit calitatea de procuror conducător a urmăririi penale.

Avocatul Raciula Alexandru la fel a invocat constatarea pe parcursul cercetării judecătorești, că urmărirea penală a efectuat în privința inculpatei un șir de măsuri și de către persoane incompetente și instanța de fond nu a dat o soluție motivată obiecțiilor, cererilor invocate de către partea apărării la acest capitol, la baza sentinței de condamnare sunt reținute careva măsuri speciale și totuși se invocă existența unei colaborări logico-juridice dintre denunț și măsuri speciale de investigație, declarații date de martorii pe dosar, partea apărării atrage atenția instanței că măsurile speciale la care face referire instanța de fond în sentința sa de fapt nu au existat, nu sunt careva procese-verbale cu privire la efectuarea acestor măsuri speciale, cele două procese-verbale care sunt invocate de către acuzare în care se pretinde că s-au consemnat inculpatei rezultatele acelor măsuri speciale de fapt reprezintă procese-verbale aferente acestei activități care urmează să fie întocmite în strictă conformitate cu prevederile legale, partea apărării a pretins în fața instanței de fond prezența în acest caz a criteriilor prin care s-ar putea identifica situația de provocare și facilitare a săvîrșirii infracțiunii, deoarece atunci cînd organul de urmărire penală a transmis mijloace bănești denunțătorului pentru o eventuală predare procurorului xxx la acel moment în dosar nu exista decît un denunț, denunț care era contrar circumstanțelor de fapt ce s-au pretins în acest denunț, precum nu a existat nici o încercare din partea procurorului, condiții în care cauza penală nu se afla în procedura procurorului nominalizat, ci se afla în procedura IP xxx și ofițerul de urmărire penală care a fost audiat pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond și a reprezentat o probă a acuzării de fapt a infirmat acuzarea adusă și a declarat clar că dosarul respectiv pînă la data reținerii inculpatei se afla la el în procedură, el cu adevărat a purtat discuții cu privire la legalitatea mandatului de avocat anexat la materialele cauzei, însă a infirmat faptul că cel puțin vreă dată procurorul xxx ar fi solicitat dosarul la control sau ar fi sugerat careva indicații ce ține de mandatul de avocat anexat la materialele dosarului.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatei xxx, Schibin Dina a susținut integral apelul declarat de xxx și poziția avocatului xxx, solicitând ca apelul declarat de inculpată să fie admis, cu casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea lui xxx din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, consideră că instanța de fond a apreciat circumstanțele cauzei neobiectiv, a acordat prioritate probelor acuzării, a ignorat probele apărării, a pus la baza sentinței de condamnare probe administrate ilegal, nu a apreciat profund acțiunile lui xxx, instanța de judecată necătfînd la faptul că actele procedurale au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale, le-a pus la baza sentinței de condamnare, consideră că în acțiunile lui xxx nu s-a confirmat calificativul de pretindere a mijloacelor bănești și totodată nu s-a confirmat acceptarea acestora, consideră că în acțiunile lui xxx lipsește atît obiectul infracțiunii și latura obiectivă, cît și latura subiectivă a infracțiunii, adică nu este prezentă componența de infracțiune de care este învinuită aceasta, ținînd cont de faptul că inculpata are un copil minor invalid de gradul întii cu vîrsta de pînă la 8 ani, în cazul, în care instanța de judecată va ajunge la concluzia de respingere a apelului, solicitînd aplicarea în privința inculpatei a prevederilor art.96 CP cu amînarea executării pedepsei pînă la împlinirea copilului vîrstei de 8 ani.

Procurorul Prisacari Lilia în ședința instanței de apel a solicitat respingerea ca neîntemeiată a apelului declarat de inculpată, cu meținerea sentinței instanței de fond, consideră că sentința atacată este una legală, bazată pe probe pertinente, concludente și utile care au fost prezentate de acuzare, consideră că partea acuzării a prezentat probe incontestabile care dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și la baza sentinței de condamnare au fost puse probe obiective, apărătorii inculpatei invocă ilegalitatea acțiunilor de urmărire penală, dar nu au întreprins nimic pentru ca să conteste aceste măsuri de investigație, totodată prin ordonanța judecătorului de instrucție au fost legalizate măsurile speciale de investigație, astfel consideră că vinovăția inculpatei este dovedită pe deplin, instanța a reținut și calificat corect acțiunile inculpatei în baza art.324 al.3 lit.a CP RM, prin sentință fiind combătute pe deplin argumentele invocate atît de apărare, cît și de inculpată, totodată consideră că instanța de fond la aprecierea acțiunilor inculpatei a dat o apreciere corectă, a luat în considerație circumstanțele atenuate și agravante, faptul că inculpata nu a fost în conflict cu legea și are la întreținere doi copii, dintre care unul este bolnav, numindu-i o pedeapsă minimă la pedeapsa principală, cît și la cea complementară.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpată urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi meținută fără modificări reeșînd din următoarele considerente.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, meținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Potrivit art.414 al.1 CCP RM, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.2 CPP RM, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal consideră, că judecînd cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatei xxx în baza art.324 al.3 lit.a CP RM, totodată instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatei, ținînd cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatei xxx în baza art.324 al.3 lit.a CP RM cu indicii de calificare: coruperea pasivă, adică fapta persoanei cu funcție de demnitate publică, care pretinde, acceptă și primește personal bunuri sub formă de valori valutare ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvîrșite cu extorcarea de bunuri.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, precum și pe probele scrise ale cauzei penale, printre care:

-procesul-verbal de primire a denunțului din 29.05.2013 în care cet.xxx indică circumstanțele și modalitatea acțiunilor lui xxx/f.d.5-6/,

-procesul-verbal de ridicare din 29.05.2013, prin care de la xxx a fost ridicat un purtător de informație de model CDR de tip "Esperanza" cu înregistrarea audio avută loc la 29.05.2013 între xxx și xxx/f.d.13-14/,

-procesul-verbal de examinare a obiectelor din 29.05.2013, prin care a fost examinat purtătorul de informație de model CDR de tip "Esperanza", fiind constatată exsitența unei înregistrări audio avută loc între xxx și xxx, precum și anexa nr.1 la prezentul proces-verbal ce reprezintă reproducerea în scris pe suport de hîrtie a comunicărilor audio care au fost purtate la 29.05.2013 de către xxx și xxx/f.d.15-17/,

-acte procesuale de autorizare a măsurii speciale de investigații-controlul transiterii banilor/f.d.20-21/,

- procesul-verbal privind marcarea bancnotelor din 31.05.2013/f.d.22/,
- raportul privind rezultatele măsurii speciale de investigații - controlul transmiterii banilor din 31.05.2013/f.d.23/,
- ordonanță privind legalitatea măsurii speciale de investigații din 01.06.2013 prin care s-a dispus constatarea legalității măsurii speciale de investigație - controlul transmiterii banilor extorcați pe cauza penală nr.2013978097/f.d.25/,
- acte procesuale de autorizare a măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor/f.d.27-29/,
- raport privind rezultatele măsurii speciale de investigație -interceptarea comunicărilor și a imaginilor din 01.06.2013/f.d.30/,
- procesul-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și imaginilor din 01.06.2013, precum și anexa nr.1 și nr.2 la proces-verbal, care conține stenograma comunicărilor audio interceptate dintre xxx și xxx/f.d.31-35/,
- ordonanță privind pertinența probelor pentru cauza penală din 01.06.2013/f.d.36/,
- proces-verbal de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor și imaginilor din 01.06.2013/f.d.37/,
- ordonanță privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 01.06.2013 prin care au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă suporturile de informații ce conțin înregistrările de imagini și a comunicărilor din 31.05.2013/f.d.38-39/,
- încheierea judecătorului de instrucție din 03.06.2013 prin care s-a dispus constatarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigații – interceptarea comunicărilor și imaginilor pe cauza penală nr.2013978097 între xxx și xxx, administrate prin procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 01.06.2013/f.d.41/,
- acte procesuale de autorizare a acțiunilor de urmărire penală/f.d.43-45/,
- proces-verbal de percheziție din 31.05.2013 prin care a fost supus percheziționării biroul de serviciu nr.5 a procurorului din cadrul Procuraturii raionului xxx xxx și ca urmare într-un dosar de control al unei petiții cu nr.137J/12 pe numele lui xxx din mun.xxx str.xxx după copertă au fost depistate mijloace bănești în diferite bancnote nominale și anume BNM. Bancnotele respective fiind examinate sub lumina lampei cu raze ultraviolete, pe toate bancnotele a fost depistată inscripția „MITA CNA” și depuneri de substanță luminescentă de culoare galben verzuie. Fiind numărate s-a stabilit suma totală de 8000/opt mii/ lei. Tot pe masa de serviciu a procurorului xxx a fost depistată cauza penală nr.2013380159 pe bănuirea lui xxx, a.n. xxx parvenită în procuratura raionului xxx la 30.05.2013 de la Inspectoratul de Poliție xxx. Examinînd cauza penală respectivă s-a stabilit că este numerotată pînă la fila nr.32, dar în total conține 60 de file cusute. Borderoul cauzei penale nu este îndeplinit. Tot ca urmare a examinării cauzei penale respective între fila 18 și 19 a dosarului a fost depistat mandatul cu Seria MA nr.0234460 din 15.05.2013 eliberat de avocatul xxx cu nr.licenței 0216 din 11.05.2012 în baza contractului de asistență juridică nr.207 fără dată, pe cauza penală în interesele lui xxx. Mandatul nu este cusut la dosar/f.d.46-48/,
- proces-verbal de reținere a lui xxx din 31.05.2013 potrivit căruia se confirmă faptul reținerii și efectuării percheziției corporale a lui xxx, în cadrul căreia cu ajutorul tampoanelor de vată sterilă au fost prelucrate mîinile lui xxx pentru depistarea existenței particulelor de praf luminescent utilizat la marcarea banilor/f.d.50-51/,
- raportul de expertiză nr.1003-1004 din 20.06.2013, conform concluziilor pe bancnotele prezentate spre cercetare este înscrisă specială “MITA CNA”. Pe toate bancnotele prezentate la examinare și pe tampoanele de vată cu care s-au prelucrat mîinile învinuitei xxx sunt depuneri de substanță specială. Substanța specială colectată de pe mîinile învinuitei xxx și substanța specială cu care au fost marcate bancnotele corepsunde după luminescență și conținutul chimic. Toate bancnotele au fost confecționate la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hîrtilor de valoare/f.d.65-76/,
- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 06.06.2013 prin care din Procuratura raionului xxx a fost ridicată cauza penală nr.2013380159/f.d.78-80/,
- proces-verbal de examinare din 06.06.2013 prin care a fost supusă examinării cauza penală nr.2013380159 și anexate în copii autentice, materialele cauzei penale care au importanță pentru cauza penală investigate/f.d.81-96/,
- ordonanță privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 26.06.2013, prin care corpuri delictive au recunoscute și atașate la cauza penală cele cinci bancnote cu valoarea nominală de 10 de lei BNM fiecare, cu următoarele serii și numere: C.0114, nr.806225, C.0138, nr.150137; C.0176, nr.106277; C.0076, nr.844521; C.0135, nr.151296; o bancnotă cu valoarea nominală de 50 de lei BNM, seria E.0132, nr.447259; douăzeci și două bancnote cu valoarea nominală de 200 de lei BNM fiecare, cu următoarele serii și numere: G.0018, nr.250559; G.0034, nr.784126; G.0035, nr.274976; G.0032, nr.333466; G.0009, nr.816559; G.0002, nr.544052; G.0014, nr.260284; G.0023, nr.281418; G.0021, nr.350306; G.0015, nr.606261; G.0009, nr.679904; G.0041, nr.530717; G.0023, nr.645948; G.0021, nr.425204; G.0056, nr.719693; G.0029, nr.318320; G.0031, nr.462854;

G.0043, nr.412439; G.0021, nr.544612; G.0037, nr.215700; G.0021, nr.391393; G.0051, nr.745315; șapte bancnote cu valoarea nominală de 500 de lei BNM fiecare, cu următoarele serii și numere: H.0060, nr.116445; H.0052, nr.121792; H.0009, nr.016234; H.0056, nr.067480; H.0044, nr.009469; H.0021, nr.064424; H.0008, nr.093543 /f.d.124/,

-ordonanță privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 27.06.2013, prin care corpuri delictive au recunoscute și atașate la cauza penală purtătorul de informație de tip CDR de model "Esperanza" cu capacitatea memoriei de 700 MB pe care sunt înregistrate comunicările avute loc între cet.xxx și xxx la 29.05.2013, care sunt împachetate într-un plic de cancelarie fără număr, care este sigilat cu amprenta ștampilei „Pentru pachete nr.12 a DGT Nord a CNA RM”; mostrele de vată cu ajutorul căruia au fost colectate particule de praf luminescent de pe mîna dreaptă a cet.xxx, care sunt împachetate într-un plic de cancelarie numerotat convențional cu nr.1 care este sigilat cu amprenta ștampilei "Pentru pachete nr.12 a DGT Nord a CNA RM"; mostrele de vată cu ajutorul căruia au fost colectate particule de praf luminescent de pe mîna stîngă a cet.xxx, care sunt împachetate într-un plic de cancelarie numerotat convențional cu nr.2 care este sigilat cu amprenta ștampilei "Pentru pachete nr.12 a DGT Nord a CNA RM"; pachetul de vată sterilă și ambalajul acesteia, din care au fost extrase tampoanele de vată cu ajutorul cărora au fost colectate mostre de pe mîinile cet.xxx, care sunt împachetate într-un plic de cancelarie numerotat convențional cu nr.3 care este sigilat cu amprenta ștampilei "Pentru pachete nr.12 a DGT Nord a CNA RM"; mănușile sterile și ambalajul acestora, cu ajutorul cărora au fost prelucrate mîinile bănuitei xxx, care sunt împachetate într-un plic de cancelarie numerotat convențional cu nr.4 care este sigilat cu amprenta ștampilei "Pentru pachete nr.12 a DGT Nord a CNA RM"; mănușile sterile și ambalajul acestora, cu ajutorul cărora a fost percheziționată masa din biroul lui xxx și examinate mijloacele bănești depistate în sumă de 8000/opt mii/ lei, care sunt împachetate într-un plic de cancelarie numerotat convențional cu nr.2 care este sigilat cu amprenta ștampilei "Pentru pachete nr.12 a DGT Nord a CNA RM"; două casete ambele de tip MINI DIGITAL VIDEOCASSETTE de model SONY pe care se află următoarea inscripție "Cauza penală 2013978097. Acțiuni de urmărire penală din 31.05.2013. Partea I (întîi)" și respectiv "Cauza penală 2013978097. Acțiuni de urmărire penală din 31.05.2013. Partea II (a doua)" care sunt împachetate într-un plic de cancelarie fără număr, care este sigilat cu amprenta ștampilei "Pentru pachete a Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție"/f.d.126/.

În cadrul ședinței instanței de apel au fost verificate suplimentar probele scrise, fiind cercetate probele conținute în materialele cauzei penale, și anume:

-ordonanța de pornire a urmăririi penale din 30.05.2013 pe cauza penală nr.2013978097 în baza art.324 al.2 lit.c CP RM/f.d.1 volumul 1/,

-rezoluția procurorului xxx privind dispunerea exercitării urmăririi penale de un grup complex și de organizare a flagrantului/f.d.4 volumul 1/,

-procesul-verbal de primire a denunțului din 29.05.2013/f.d.5-6 volumul 1/,

-ordonanță din 29.05.2013 de ridicare de la martorul xxx a unui purtător de informație CD-R de tip „Esperanza” din 29.05.2013/f.d.13 volumul 1/,

-procesul-verbal de ridicare din 29.05.2013/f.d.14 volumul 1/,

-procesul-verbal de examinare a obiectelor din 29.05.2013 a purtătorului de informație CD-R de tip „Esperanza”, anexa nr.1 la procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.05.2013 în cadrul procesului penal nr.20130460131 – stenograma comunicărilor audio care au fost purtate la 29.05.2013 de către xxx și xxx/f.d.15-17/,

-ordonanța privind efectuarea urmăririi penale de un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală din 30.05.2013/f.d.18/,

-ordonanță privind inițierea procedurii de autorizare a măsurilor speciale de investigație și ordonanța privind autorizarea controlului transiterii banilor din 30.05.2013/f.d.20-21/,

-procesul-verbal din 31.05.2013 privind marcarea bancnotelor/f.d.22/,

-raportul ofițerului superior de investigație PCE al SIS DCC a DGT Nord a CNA xxx cu privire la rezultatele desfășurării măsurii speciale – controlul transiterii banilor estorcați în cadru cauzei penale nr.2013978097/f.d.23/,

-ordonanța privind legalitatea măsurii speciale de investigații din 01.06.2013/f.d.25/,

-ordonanță din 30.05.2013 privind dispunerea efectuării măsurilor de investigații /f.d.27/,

-demersul Procuraturii Anticorupție privind autorizarea pentru efectuarea măsurilor speciale de investigație din 30.05.2013 adresat judecătorului de instrucție/f.d.28/,

-încheierea judecătorului de instrucție Judecătoriei Bălți din 30.05.2013 prin care a fost admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații/f.d.29/,

-raportul din 31.05.2013 al ofițerului superior de investigație PCE al SIS DCC al DGT Nord al CNA xxx cu privire la efectuarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și de imagini în cadrul

cauzei penale nr.2013978097/f.d.30/,

-procesul-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și imaginilor din 01.06.2013 și anexa nr.1 la proces-verbal - stenograma comunicărilor audio interceptate purtate de xxx și procurorul Procuraturii xxx xxx/f.d.31-35/,

-ordonanța din 01.06.2013 privind pertinența probelor pentru cauza penală nr.2013978097/f.d.36/,

-procesul-verbal din 01.06.2013 de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor și imaginilor /f.d.37/,

-ordonanța din 01.06.2013 privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă /f.d.38-39/,

-încheierea judecătorului de instrucție a Judecătorei Bălți din 03.06.2013 prin care a fost admis demersul procurorului privind verificarea legalității măsurilor speciale de investigații/f.d.41/,

-demersul Procuraturii Anticorupție privind autorizarea pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală din 30.05.2013 adresat judecătorului de instrucție a Judecătorei mun.Bălți; ordonanța privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală din 30.05.2013; încheierea judecătorului de instrucție al Judecătorei Bălți din 30.05.2013 prin care a fost admis demersul procuraturii privind autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală/f.d.43-45/,

-procesul-verbal de percheziție din 31.05.2013/f.d.46-48/,

-procesul-verbal de reținere din 31.05.2015/f.d.50-51/,

-raportul de expertiză criminalistică nr.1003-1004 din 20.06.2013, planșa fotografică la raportul de expertiză/f.d.66-76/,

-ordonanța din 06.06.2013 de ridicare din incinta Procuraturii raionului xxx a cauzei penale nr.2013380159, proces-verbal de ridicare din 06.06.2013/f.d.78-80/,

-proces-verbal din 06.06.2013 de examinare a cauzei penale nr.2013380159 și copia cauzei penale nr.2013380159/f.d.81-96/,

-ordonanța din 26.06.2013 privind recunoașterea obiectelor drept corpuri delictive și de anexare la cauza penală/f.d.124/,

-ordonanța din 27.06.2013 de recunoaștere drept corp delict și anexare la dosar/f.d.125-126/,

-procesul-verbal din 31.06.2013 de prezentare învinutului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală/f.d.159/,

-demersul avocatului D.Schibin din 02.06.2014 adresat șefului Secției xxx de acordare a asistenței medicale urgente cu solicitarea de a comunica dacă la 27.05.2013 în incinta Procuraturii xxx a fost acordat ajutor medical cet.xxx, copia fișei de solicitare a asistenței medicale de urgență în privința lui xxx/f.d.23-24/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în luna noiembrie anului 2012 a aflat de la soțul său, xxx că în privința lui s-a intentat o cauză penală pe tentativă de furt, în luna decembrie a.2012 soțul i-a comunicat că către ofițerul de urmărire penală a fost înaintată propunerea de încetare a

urmăririi penale, din motivul lipsei elementelor infracțiunii, care a fost respinsă de procurorul xxx și pornită urmărirea penală, în luna mai a.2013 a mers împreună cu soțul la organul de urmărire penală, deoarece i s-a atribuit calitatea de bănuit, ea trecînd stagiarea de avocat a mers cu xxx și a depus cerere de încetare a urmăririi penale, dar care a fost respinsă și la 15.05.2013 xxx a fost recunoscut în calitate de bănuit, a prezentat mandat de a participa pe cauza penală, ulterior a fost apelată de anchetatorul xxx care i-a comunicat că nu găsește în baza de date a Ministerului Justiției numărul legitimației indicat în mandat, rugînd să prezinte copia legitimației, ulterior a fost prezentată legitimația în original, mai tîrziu prin telefon procurorul xxx i-a spus că ea nu a avut dreptul să participe în cauza penală, că a încălcat legislația și în două ore să se prezinte la ultima în birou, însă se afla în mun.xxx, atunci procurorul xxx i-a fixat să se prezinte la 27.05.2013 orele 09.00, la data respectivă s-a prezentat la ultima în birou, unde a avut loc o discuție neplăcută, precum că ea prin acțiunile sale a comis o infracțiune gravă, că procuratura e nevoită să se autosizeze cu plîngere la Biroul Avocaților pentru a fi sancționată și după aceasta nu va mai primi niciodată licență de avocat, presiuni și amenințări care au urmat pe parcursul a câteva ore, în urma cărora i s-a făcut rău și a fost chemată salvarea, după ce i s-a administrat de către medici preparatul necesar, și-a revenit la normal și discuția cu procurorul a durat aproximativ încă o oră, procurorul xxx a întreat-o ce poate ea să propună ca să uite cazul dat, la care ea a răspuns că lasă la discreția ei propunerile, atunci procurorul i-a numit suma de 10 000 lei, pentru ca să nu scrie plîngere la Biroul Avocaților pe numele ei și i-a stabilit un termen de pînă la 29.05.2013 pentru a prezenta suma de 10000 lei, asigurînd-o că îi va returna mandatul depus la dosar, la 29.05.2013 orele 09.00 după cum au stabilit s-a prezentat la procuror și nedispunînd de suma dată a rugat-o să-i acorde un termen cu micșorarea sumei de bani, pentru că este o sumă mare, pentru a se asigura a înregistrat convorbirea pe telefonul mobil a soțului său, care se afla în acea zi la ea, procurorul xxx a căzut de acord, a micșorat suma pînă la 8 000 lei și i-a acordat termen pînă la 31.05.2013, înțelegînd că nu are de unde să găsească așa sumă și deoarece nu era vinovată, a apelat la Centrul Național Anticorupție, care au primit cererea depusă, înregistrarea audio și la 31.05.2013 i-au

înmînat suma de 8 000 lei, s-a prezentat la procuratură, întrînd în birou i-a spus procurorului xxx că a adus banii care i-a solicitat, i-a scos din portmoneu și ținîndu-i în mîină a întreat-o care sînt garanțiile că incidentul care s-a format va fi aplanat, la care ultima l-a chemat pe ofițerul de urmărire penală xxx cu care au discutat timp de 10-15 min, ea fiind rugată să iasă din birou, după ce a intrat în birou și xxx a informat-o că a trimis cauza penală înapoi la organul de urmărire penală cu indicațiile convenite, iar de către ofițerul de urmărire penală va fi invitat un alt avocat din oficiu care va participa în cauza penală, după care mandatul îi va fi restituit, atunci ea a început a număra banii față de procuror, însă ultima a oprit-o spunînd că are încredere în ea, a ridicat coperta unui dosar penal care era în apropierea sa, indicîndu-i să pună banii acolo, ceea ce și a făcut, după care a mai schimbat careva discuții referitoare la cauza penală a soțului său, procurorul xxx urma să nu facă sesizare pe numele ei la Biroul Avocaților, urma să invite un alt avocat pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală și să-i restituie mandatul depus la dosar, a întreat procurorul dacă este posibil să-i restituie mandatul la 31.05.2013, la care a primit răspuns că nu este posibil deoarece urmează să fie efectuate careva acțiuni, la 31.05.2013 procurorul a văzut banii la ea în mîină, deoarece i-a ținut în mîină în timpul discuției pe parcurs a 20-30 minute, a mai concretizat că la 27.05.2013 cînd se afla în biroul procurorului xxx, împlător ușa a fost deschisă de procurorul adjunct xxx, care a fost invitată în birou de către xxx și atunci i s-a spus doamnei xxx că iată s-a prezentat doamna cu mandatul, la care xxx a spus că este necesar de autosesizat, deoarece este o încălcare gravă, apoi a plecat, xxx nu a telefonat-o niciodată, deoarece au convenit să nu discute prin telefon, a sesizat CNA deoarece a considerat că este nevinovată și neîntemeiat i s-a solicitat suma de bani/f.d.60-64 volumul 2/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că la sfîrșitul lunii noiembrie anului 2012 a fost telefonat de către o persoană care i-a propus să se înlînească și să îi arate metal, a plecat în satul xxx raionul xxx, în apropierea unei stații de pompare a apei și acea persoană i-a arătat care țevi pot fi taiate, au convenit prețul, persoana i-a dat copia buletinului de identitate, iar el i-a transmis cu titlu de avans suma de 10000 lei, a doua zi cînd au început lucrările de tăiere a țevilor sau apropiat colaboratorii de poliție care au comunicat că aceasta este o cotă valorică și nu au dreptul să taie țevile, s-au prezentat la Inspectoratul de poliție xxx unde au dat explicații, aproximativ peste o lună a fost telefonat de anchetatorul xxx și a fost invitat la IP xxx, ulterior procurorul i-a comunicat că în privința sa este pornită o cauză penală, iar ofițerul de urmărire penală xxx i-a comunicat că urmează să fie căutată persoana care i-a propus metalul spre vînzare și i-a lăsat copia buletinului de identitate, xxx i-a spus că nu intră în funțiile lui să caute el persoana în cauză și i-a dat de înlîne că problema poate fi rezolvată, la întreat cum poate fi rezolvată problema, la ce ultimul i-a numit suma de 5 000 lei, i-a dat banii pe care îi avea la el, suma de 4500 lei, xxx i-a spus că va încheie dosarul și mai mult nu-l va deranja, însă peste o lună a fost telefonat de procurorul xxx care i-a cerut să se prezinte la procuratură, deoarece în privința lui este intentată o cauză penală, cînd s-a prezentat la procuror, i-a fost comunicat că pentru a fi închis dosarul trebuie să prezinte un certificat de la SA "xxx" precum că ei nu au careva pretenții, atunci s-a înlîne cu șeful SA "xxx" că va restabili toate țevile, în schimbul unui certificat în care se va indica că nu are careva pretenții, a restabilit toate țevile, însă certificatul în cauză nu i-a fost eliberat, ulterior peste cîteva zile iarăși a fost telefonat de procurorul xxx care i-a comunicat că urmează să se prezinte cu un avocat pentru a-i fi înlîntată înlînirea, s-a prezentat la ofițerul de urmărire penală xxx, pe care l-a întreat dacă poate să îi apere interesele soția sa, care la acel moment era avocat stagiar, la ce xxx i-a răspuns că poate, astfel s-a prezentat la IP xxx unde au fost audiați el, hamalii, apoi xxx i-a spus că procurorul nu este mulțumit și astfel a înlîne că el ar mai trebui să dea încă 3000 lei pentru procuror și în acea zi a dat doar 1500 lei, deoarece mai mult nici nu avea, ofițerul i-a spus că va rezolva problema și că el poate să plece, peste o zi iarăși la telefonat xxx, care i-a spus că soția lui nu avea dreptul să-i apere interesele și urmează să se prezinte imediat la el, cu licența soției sale, a doua zi s-a prezentat cu legitimația de avocat stagiar a soției sale și împreună cu xxx au plecat la procurorul xxx, care a solicitat prezența soției sale, a telefonat soția, procurorul a vorbit cu ea și s-au înlîne că a doua zi soția se va prezenta, procurorul i-a spus că dacă soția nu se va prezenta, atunci va informa Biroul de Avocați și îi va crea mari probleme și va pune cruce pe cariera ei de avocat, a doua zi împreună cu soția sa au venit în orașul xxx, soția a plecat la procuror, a intrat pe la orele 09.00 și a ieșit pe la orele 13.00, nu cunoaște despre ce au vorbit, însă cînd a ieșit soția sa a început să se certe cu el, spunînd că procurorul îi cere suma de 10000 lei pentru a-i întoarce mandatul de avocat, acordîndu-i termen de 3 zile, după ce au plecat la CNA unde au depus plîngere, soția sa xxx s-a înlînit cu procurorul xxx de 2-3 ori, deoarece nu s-a putut transmite suma de 10000 lei soția i-a mai cerut procurorului un termen ca să poată aduna banii, prima discuție purtată a fost înregistrată la telefonul său mobil, care se afla la soția sa, s-a înregistrat convorbirea purtată, deoarece soția a înlîne că i se vor cere bani, deoarece procurorul îi spunea să vină să discute, că ea tot este femeie și totul se poate de hotărît/f.d.67-72 volumul 2/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că activează în funcția de procuror adjunct al Procuraturii xxx începînd cu luna martie anul 2013 și conform atribuțiilor de serviciu cunoaște că în conducerea procurorului xxx din data de 02.04.2013 se afla o cauză penală pe faptul tentativei de furt de la SA "xxx", la data de 27.05.2013 se afla la serviciu și în biroul ei de serviciu se afla procurorul xxx, a intrat xxx și a comunicat că la ea în birou se află o persoană căreia i s-a făcut rău și este necesar să cheme urgența, a mers în biroul lui xxx să vadă care este situația, iar xxx a rămas să telefoneze la salvare, în birou se afla o persoană, care ulterior a aflat că era xxx, căreia i s-a făcut rău, în scurt timp a sosit echipa de medici, care au început să îi acorde ajutorul medical necesar, ea plecînd în biroul său de serviciu, ulterior a intrat xxx, a întreat-o din ce cauză i s-a făcut rău doamnei, la ce xxx a răspuns că a înlîne că doamna nu și-a administrat preparatul medical, după care xxx i-a comunicat despre înlînerile lui xxx, care s-a legitimat ca avocat stagiat în cauza penală, astfel i-a stîrnit careva dubii și că la etapa cînd va parveni cauza penală în procuratură îi va verifica înlînerile lui xxx, prima dată a văzut-o pe xxx la 27.05.2013 în biroul procurorului xxx, cauza penală a parvenit în procuratură la 30.05.2013, careva plîngeri din partea xxx pe acțiunile procurorului xxx nu au parvenit/f.d.75-77 volumul 2/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că în perioada lunii mai 2013 activa în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul Inspectoratului de Poliție xxx, pe xxx îl cunoaște în legătură cu inițierea unei

cauze penale în baza art.27,186 CP, cauza penală a fost pornită de procurorul xxx și transmisă lui spre exercitarea urmăririi penale, inițial acțiunile lui xxx au fost calificate pe faptul deteriorării bunurilor și din motiv că nu era componentă de infracțiune, a fost propusă neînceperea urmăririi penale, în cadrul urmăririi penale de către el a fost citat xxx pentru a fi audiat în calitate de bănuit și din motiv că acesta a solicitat să-și i-a un apărător personal și nu unul garantat de stat i s-a acordat termen de a se prezenta cu apărător, apoi xxx s-a prezentat cu apărătorul xxx, care a prezentat mandatul, xxx a fost recunoscut și audiat în calitate de bănuit, ulterior în luna mai 2013, data nu ține minte, l-a telefonat pe xxx și a solicitat să vină apărătorul, deoarece nu i-a prezentat legitimația de apărător, xxx a motivat că copilul apărătorului este bolnav și nu poate să se prezinte, la sfârșitul lunii mai 2013 fost remis către procuror dosarul penal pe numele lui xxx cu propunerea de punere sub învinuire și trimiterea cauzei în judecată, de la data când i-a comunicat lui xxx ca să prezinte xxx legitimația de avocat și pînă la propunerea de a fi pus sub învinuire, ultimul nu s-a prezentat la el cu legitimația, motivînd prin faptul că copilul este bolnav și se află în instituția medicală, a solicitat prezentarea legitimației deoarece mandatul prezentat de xxx nu era ca toate mandatele cu care a lucrat, era mai mic, pînă la data respectivă cu xxx nu a lucrat, nu a verificat pe alte căi temeinicia mandatului, nu s-a gîndit că mandatul este fals, pur și simplu a vrut să vadă legitimația, a discutat cu procurorul xxx despre faptul solicitării de la xxx a legitimației, dar nu ține minte cînd, inițial cînd s-a prezentat xxx cu xxx nu a solicitat legitimația, deoarece mai mult lucra cu avocații de pe loc și nu practica să solicite legitimația, în ziua cînd a fost reținută procurorul xxx, pînă la reținerea ei a fost în biroul ultimei, în birou la ea se afla avocatul xxx, a discutat cu xxx aproximativ 10 minute, pe alte cauze penale, iar xxx a ieșit în coridor, xxx a fost audiat în calitate de bănuit la 15.05.2013, cauza penală în privința lui xxx s-a aflat în gestiunea lui pînă la 29.05.2013, nu ține minte dacă în intervalul de timp 15.05.2013-29.05.2013 procurorul xxx să fi solicitat dosarul, în ziua reținerii procurorului, cînd a intrat în birou la xxx, xxx se afla în partea dreaptă de la ușa de la intrare, nu poate preciza în ce era îmbracată sau dacă avea mănuși pe mînă, înainte de a ieși din birou procurorul xxx careva indicații pe dosarul lui xxx nu i-a dat/f.d.88-92/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că activează în calitate de medic la Secția Medicală de Urgență xxx, vizionînd fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență a declarat că a avut o solicitare de a acorda ajutor medical cet.xxx, a.n.xxx cu acuze la cefalee crampe musculare, slăbiciune generală, din anamneza de boală a pacientului s-a constatat că este invalidă și suferă de boala glandei tiroide și pe baza acestor date s-a acordat ajutorul necesar pacientei, conform plîngerii și datelor obiective constatatoare la moment, după ce starea pacientei s-a ameliorat ultima rămas la locul solicitării, la Procuratură, în afară de acuzele care sînt indicate în fișă, alte plîngeri de agresiune, violență nu a primit din partea pacientei, pacienta acuza plîngeri la crampe musculare ceea ce îi provoca durere, solicitarea a fost la orele 09.33 minute, pacienta a explicat că a mai avut astfel de crize, nu ține minte dacă pacienta i-ar fi spus care erau factorii care au declanșat criza data, din punct de vedere medical poate fi stresul, neprimirea corectă a medicamentelor, crampe musculare este o contracție musculară, la pacienta xxx se manifesta prin suscitarea, convulsii musculare a mîinilor, față, tremur, îi venea greu să vorbească/f.d.122-123/,

-declarațiile inculpatei xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că vinovăția nu a recunoscut-o și a declarat că întradevăr în perioada lunii mai 2013 activa în calitate de procuror în cadrul Procuraturii raionului xxx, conform obligațiilor de serviciu examina toate categoriile de procedură prevăzute în competența procurorului, cauze penale, civile și contravenționale, conform rezoluției procurorului raionului a fost desemnată ca procuror conducător a urmăririi penale în cauza penală privind furtul de la SA"xxx", din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la data reținerii sale dosarul propriu zis s-a aflat doar în gestiunea ofițerului de urmărire penală, careva indicații orale sau în scris nu a adresat, de către ofițerul de urmărire penală a fost făcută doar propunerea de punere sub învinuire a bănuitului xxx, fără propunerea de finalizare a urmăririi penale, pe parcursul urmăririi penale niciodată nu a pretins ceva de la xxx sau xxx, deoarece nu avea cum s-o facă, din motiv că cauza penală se afla în gestiunea ofițerului de urmărire penală, la data de 27.05.2013 pe la ora 09.00 la ea în birou s-a prezentat xxx, care a informat-o că este apărătorul lui xxx, discuția cu xxx a durat 15-20 minute, xxx insista privitor la adoptarea unei hotărîri de încetare a cauzei penale de învinuirea soțului său xxx, discuția între ele nu a avut un caracter ilegal și s-a axat doar pe cauza de furt și anume recuperarea prejudiciului cauzat SA"xxx", cînd xxx s-a aflat la ea în birou a informat-o că are probleme de sănătate și nu a administrat preparatele indicate de medic și ca rezultat se simte rău, a ieșit din birou și a solicitat colegilor săi să fie chemată salvarea, pînă la venirea medicilor xxx i-a spus denumirea preparatului, care urmează să fie administrat și că astfel de crize i se întîmplă des, după intervenirea medicilor din spusele lui xxx ultima se simțea mai bine și cu aceasta discuția s-a finalizat, xxx a ieșit din birou și a plecat, la 29.05.2013 xxx s-a prezentat la Procuratura raionului xxx, întrînd în birou a început în mod repetat să-i vorbească despre recuperarea prejudiciului cauzat SA"xxx" și anume că încearcă să încheie o tranzacție de împăcare cu reprezentantul societății, însă pînă cînd nu i-a reușit să obțină un act ce ar confirma recuperarea prejudiciului, în acea zi nu a purtat careva discuții ilegale, deoarece cauza penală nu se află în gestiunea ei, la 31.05.2013, aflîndu-se în incinta procuraturii a fost contactată telefonic de xxx care a întrebat-o dacă se află la serviciu și dorește să discute cu ea, aceste trei întîlniri avute cu xxx au avut loc doar la inițiativa ultimei, fără a fi implicată, fără a avea careva aranjamente sau pregătiri, de la pornirea urmăririi penale pînă la parvenirea dosarului în procuratura raionului xxx, personal sau prin intermediul ofițerului de urmărire penală sub nici o formă, nici prin citație, nici prin telefon nu a chemat-o nici pe xxx și nici pe xxx, despre careva mijloace bănești nu au discutat, și nici nu a pretins de la familia xxx bani, în cadrul discuțiilor purtate, ea se referea doar la eliberarea copie de pe hotărîrea adoptată la finalizarea urmăririi penale, cauza penală în privința lui xxx i-a fost adus de către șefa cancelariei Procuraturii xxx, pe data de 30.05.2013 la finele zilei de lucru sau la 31.05.2013 dimineața, a menționat că cu ofițerul de urmărire penală a avut discuții privitor la legalitatea mandatului, însă cauza penală nu se afla în procedură ei, dar a ofițerului de urmărire penală care efectua acțiuni de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală urma să finalizeze acțiunile de urmărire penală într-un anumit termen, însă după audierea lui xxx mandatul prezentat de către xxx i-a trezit suspiciuni și astfel nu se încadra în termenul fixat pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penale, astfel ofițerul de urmărire penală a informat-o despre suspiciunile sale, cu xxx, la inițiativa ultimei, a discutat la 27, 29 și 31 mai 2013 împreună cu ofițerul de

urmărire penală, de una singură nu a discutat cu xxx, xxx se prezenta de fiecare dată de una singură, a avut discuții cu xxx referitor la legalitatea împuternicirilor sale de avocat, însă nu poate spune concret data, după prima discuție din 27.05.2013, cunoscând problemele de sănătate a lui xxx, nu încerca să se axeze pe subiectele puse în discuție de către ultima, ținea doar ritmul discuției și a subiectelor puse de către xxx, probabil în cadrul discuției xxx spunea ceva de mandat, dar cunoscând problemele ei de sănătate și starea emotivă nu a încercat direct să-i reproșeze ceva, dar într-un mod mai leger încerca să evite discuțiile privitor la subiectul dat, dar nici nu putea întreprinde careva acțiuni deoarece dosarul penal se afla la ofițerul de urmărire penală, după întâlnirile avute loc cu xxx la data de 27 și 29 mai 2013, a verificat în baza de date a Ministerului Justiției și în lista tuturor avocaților pe xxx nu a regăsit-o, la 31.05.2013 când a venit xxx, ea se afla în biroul procurorului adjunct xxx, ieșind din biroul procurorului adjunct, xxx se afla în coridorul procuraturii, împreună au intrat în biroul ei de serviciu, discuția lor a fost întreruptă de către ofițerul de urmărire penală xxx, în timpul cât a discutat cu ofițerul de urmărire penală, xxx era ieșită din birou, nu poate spune cu certitudine dacă în cadrul discuției avute loc cu xxx din 31.05.2013 au vorbit despre mandate, cu xxx au discutat referitor la intervenirea unui apărător, doar din motiv ca să concretizeze dacă ultima avea drepturi legale de a participa de una singură pe cauza penală sau era obligată ca asemenea acțiuni să fie coordonate și de către apărătorul coordonator, la 31.05.2013 nu i-a solicitat careva acte, deoarece nu a efectuat careva acțiuni de urmărire penală, doar după prezentarea cauzei penale, urma să ia cunoștință cu materialele cauzei, respectiv și cu anexarea mandatului și în termenii prevăzuți de lege urma să se expună referitor la suspiciunile avute, atât la 27 mai, 29 mai, cât și la 31 mai 2013 xxx sta așezată la masa anexă din biroul său, nu poate spune că era permanent în vizorul ei, deoarece în fața ei pe masă erau multiple mape cu petiții, materiale și alte rechizite de birou, în același timp când discuta cu xxx mai verifica și conținutul actelor aflate pe masa din birou și din calculator, regretă că nu a fost mai insistentă și mai dură în cadrul discuțiilor cu xxx, lăsând doar pe ea să-și expună solicitările, ea în acest timp îndeplinindu-și obligațiunile de serviciu pe alte cauze aflate în procedură, la 31.05.2013 xxx s-a așezat deasemenea la masa anexă, se afla așezată cu spatele la geam, pe masa ei erau mape, hîrtii, petiții, anume mijloace bănești nu i-au atras atenția, deoarece privea atât la calculator, cât și în alte direcții, privirea nu era concentrată doar la xxx, nu poate spune dacă xxx a numărat careva mijloace bănești, poate presupune în ce mod bancnotele se aflau în acel dosar, dar cu siguranță nu poate spune, în cadrul discuției toate materialele de pe masa de birou se aflau anume în preajma xxx, ultima avea contact cu ele, erau vizavi de xxx, însăși xxx, fiind audiată atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată a menționat că ușa biroului a fost descuiată, că dînsa singură a pus banii, iar când și în ce circumstanțe nu poate spune, în cadrul vizionării înregistrărilor, a fost surprinsă și ea, când xxx ieșind din birou a informat pe cineva că banii sînt pe masă sau în dosar, nu putea să-i indice lui xxx să pună undeva banii, deoarece după cum a menționat nu a discutat cu ultima privitor la careva sume bănești, nu este de accord cu raportul de constatare, deoarece în cadrul percheziției a fost verificată suprafața mîinilor pe care nu au fost depistate particule, faptul că nu a primit personal careva sume bănești de la xxx este confirmat și de ultima, nu poate spune despre ce cifre vorbește xxx, deoarece se observă bine că discuția avută cu ultima, are un caracter de monolog, tema discuției a servit faptul recuperării prejudiciului cauzat de către xxx SA"xxx"/f.d.124-132 volumul 2/.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatei, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.3 lit.a CP RM după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Luînd în considerație probele cercetate în ansamblu Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu există dubii rezonabile în constatarea vinovăției lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.3 lit.a CP RM sub formă de corupere pasivă, adică fapta persoanei cu funcție de demnitate publică, care pretinde, acceptă și primește personal bunuri sub formă de valori valutare ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvîrșite cu extorcarea de bunuri, vina inculpatei se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale.

Colegiul penal consideră că declarațiile inculpatei xxx prin care nu recunoaște vinovăția sa nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatei, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției inculpatei xxx în corupere pasivă, aceste declarații ale inculpatei se contrazic cu probele existente pe cauză care demonstrează vina anume a inculpatei în faptele incriminate și stabilite de instanța de fond, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpatei, care nu poate fi îngrădit.

Totodată Colegiul penal conchide la fel că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM, ce prevăd scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, reeducarea celui vinovat și prevenirea săvîrșirii de el a noi crime, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP RM cum sunt gravitatea infracțiunii săvîrșite, caracterul prejudiciabil a faptei penale, urmările survenite, persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuiază sau agravează răspunderea.

Astfel instanța de fond a reținut că conform caracteristicii eliberate de la locul de muncă inculpata xxx se caracterizează pozitiv, încălcări și sancționări nu a avut, are la întreținere doi copii minori, dintre care unul deține grad de invaliditate.

Circumstanțe atenuante și agravante instanța de fond nu a constatat.

În astfel de împrejurări, instanța de fond a considerat că echitabil faptei comise urmează de a fi aplicat inculpatei o pedeapsă în limitele minime prevăzute de sancțiunea art.324 al.3 lit.a CP RM, stabilind pedeapsa sub

formă de închisoare pe un termen de 7/șapte/ ani, cu amendă în mărime de 1000/una mie/ unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3/trei/ ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar pentru femei.

Instanța de fond a ținut cont de prevederile art.8 CP RM, potrivit căruia caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei, în raport cu prevederile art.10 al.1 CP RM, care stipulează că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiune are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi.

La părerea Colegiului penal, instanța de fond just a aplicat pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute la art.324 al.3 CP RM existente, pînă la intrarea în vigoare a Legii nr.326 din 23.12.2013 în vigoare de la 25.02.2014, care a înăsprit pedeapsa.

La părerea Colegiului penal, ținînd cont de circumstanțele reale și personale, pedeapsa stabilită inculpatei este echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei.

Reeșind din cele expuse Colegiul penal consideră că apelul inculpatei este nefondat, apelanta indicînd în apel viziunile sale pe care le consideră veridice sub aspectul expus în textul apelului, totodată apelul declarat nu cuprinde o motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate, iar argumentele invocate în apel nu pot fi reținute, vinovăția inculpatei fiind dovedită prin probele cercetate, la cercetarea probelor apărarea a avut acces și nu a fost limitată în dreptul de a prezenta probe.

Deși inculpata a avut o poziție de nerecunoaștere a vinovăției, Colegiul penal conchide că această poziție este de apărare și nu generează achitarea inculpatei, după cum s-a solicitat atît în apel, cît și în ședința judiciară, mai ales că în cadrul judecării cauzei au fost prezentate probe care dovedesc incontestabil vina inculpatei în faptele stabilite de instanța de fond, soluție menținută de instanța de apel.

Colegiul penal conchide că apelul depus de inculpată este nefondat, fără invocarea unor argumente de natură să desființeze sentința în latura atacată în sensul solicitat, iar afirmațiile aduse nu corespund cu împrejurările stabilite de instanța de fond, în legătură cu ce apelul se respinge.

Colegiul penal ține să menționeze, că în cadrul judecării apelului declarat a fost solicitat de apărare la fel cercetarea suplimentară a probelor administrate, probe care au fost cercetate suplimentar în instanța de apel de către procuror.

Astfel, deși partea apărării a făcut referire la rezoluția Procurorului interimar a Procuraturii Anticorupție xxx din 30.05.2013, la procesul-verbal de primire a denunțului de la cet.xxx din 29.05.2013, la procesul-verbal de ridicare din 29.05.2013, procesul-verbal de examinare a obiectelor - purtătorului de informație CD-R de tip „Esperanza”, anexa nr.1 la procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.05.2013 în cadrul procesului penal nr.20130460131 – stenograma comunicărilor audio care au fost purtate la 29.05.2013 de către xxx și xxx, totodată probele menționate de fapt demonstrează vinovăția inculpatei xxx în infracțiunea incriminată.

Colegiul penal respinge ca declarative afirmațiile invocate de inculpată în apelul declarat că a contestat sentința instanței de fond pe motivul statuării neîntemeiate și ilegale asupra vinovăției sale în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.3 lit.a CP RM, care sunt afirmative, la părerea Colegiului penal, sentința instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatei în faptele incriminate este una legală, motivată și întemeiată.

Se resping și afirmațiile invocate de inculpată în apel că din conținutul sentinței contestate rezultă evocarea de către instanța de fond a probelor cercetate, aprecierea lor fiind vădit părtinitoare în favoarea acuzării, ignorîndu-se în mod cinic principiile fundamentale care guvernează procesul penal național, astfel urmînd a fi reținut că potrivit art.101 al.1 CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, că procesul de apreciere urmează a fi însoțit, iar în unele privințe precedat de verificarea legalității probelor cercetate, de verificare a veridicității declarațiilor persoanei inculpate, astfel încît să fie realizat scopul procesului penal: nici o persoană să nu fie neîntemeiat condamnată, fapt care încubă instanței de judecată și obligația, din oficiu, de a respinge în procesul de apreciere probele ilegal administrate, de a da eficiență principiilor fundamentale ale procesului penal și hotărîrilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

În sensul invocat, Colegiul penal ține să menționeze, că de către instanța de apel nu s-a stabilit aprecierea părtinitoare de către instanța de fond a probelor cercetate în favoarea acuzării, cu ignorarea principiilor fundamentale ale procedurii penale, după cum susține inculpata.

Totodată, faptul nerecunoașterii vinei sale de către inculpată nu poate echivala cu achitarea persoanei, din moment ce probele cercetate, în cumul, demonstrează cu certitudine vina inculpatei în faptele incriminate.

Deși apărarea susține că probele administrate în cadrul procesului penal sunt ilegale, Colegiul penal conchide că nu s-a stabilit pe cazul respectiv probe administrate ilegal, cu încălcarea prevederilor procedurii penale.

Colegiul penal în sensul respectiv ține să menționeze, că potrivit art.251 al.2 CPP RM se reglementează, că

încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Potrivit art.251 al.3 CPP RM, nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Totodată, potrivit art.230 al.2, art.251 al.1 și 4 CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluși act, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, altele decît cele prevăzute în alin.(2), atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea Colegiului penal aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către învinuită în modul stabilit de procedura penală.

Astfel potrivit procesului-verbal din 31.07.2013 de prezentare învinuitei și avocatului a materialelor de urmărire penală, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale/f.d.159 volumul 1/, ultimii nu au invocat careva obiecții și nici încălcarea prevederilor procedurale penale.

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestor acte ulterior, în legătură cu ce argumentul invocat privind probele administrate ilegale se resping.

Se conchide, că din moment ce a fost inculpată, cît și avocatul ei, considerîndu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumîndu-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se resping în latura dată argumentele.

Se resping și afirmațiile invocate de inculpată că deși în mod formal instanța a redat în conținutul sentinței declarațiile inculpatei, acestea nu au fost în nici un mod analizate, dar respinse prin prisma unei idei anoste: "...fiind depuse cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă", deoarece sunt declarative.

Astfel declarațiile inculpatei se contrazic în tot cu declarațiile martorilor audiați pe caz, și anume xxx și xxx, xxx, prin probele scrise administrate pe caz, cercetate în cadrul ședinței judiciare, din care rezultă cu certitudine vinovăția inculpatei în faptele incriminate.

Colegiul consideră că declarațiile martorilor audiați sunt veridice și pot fi puse la baza sentinței de condamnare a lui xxx, aceste declarații în cumul se coroborează deplin cu probele scrise cercetate pe caz, careva contraziceri în declarații nu au fost constatate și temei de a pune la îndoială aceste declarații nu sunt.

Aceste declarații sunt sprijinite prin probele scrise ale cauzei, printre care procesul-verbal de primire a denunțului lui xxx, procesul-verbal de ridicare din 29.05.2013 de la xxx a purtătorului de informație de model CDR de tip "Esperanza" cu înregistrarea audio avută loc la 29.05.2013 între xxx și xxx, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 29.05.2013, prin care a fost examinat purtătorul de informație de model CDR de tip "Esperanza", cu anexa nr.1 ce reprezintă reproducerea în scris pe suport de hîrtie a comunicărilor audio care au fost purtate la 29.05.2013 de către xxx și xxx, actele procesuale de autorizare a măsurii speciale de investigații controlul transmiterii banilor și interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor, procesul-verbal privind marcarea bancnotelor din 31.05.2013, rapoarte privind rezultatele măsurii speciale de investigații-controlul transmiterii banilor din 31.05.2013 și interceptarea comunicărilor și a imaginilor din 01.06.2013, procesul-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și imaginilor din 01.06.2013, precum și anexa nr.1 și nr.2 la proces-verbal, care conține stenograma comunicărilor audio interceptate dintre xxx și xxx, procesul-verbal de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor și imaginilor din 01.06.2013, ordonanță privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 01.06.2013 prin care au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă suporturile de informații ce conțin înregistrările de imagini și a comunicărilor din 31.05.2013, precum și alte probe scrise, astfel din probele cercetate se constată existența infracțiunilor prevăzute de art.324 al.3 lit. A CP RM.

Probe care ar dovedi că martora xxx incriminează pe nedrept inculpata nu au fost prezentate și temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorului nu sunt, mai ales că martorul xxx a dat declarații fiind preîntîmpinată pentru răspundere penală pentru declarații false, iar în cadrul ședinței judiciare a dat declarații și sub jurămînt, mai ales că declarațiile martorului sunt sprijinite de declarațiile martorilor xxx, xxx, xx, precum și de procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe cauză, fiind un ansamblu probator care dovedește deplin vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.3 lit.a CP RM.

Totodată faptul că inculpata nu recunoaște vinovăția sa nu poate fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de inculpată în apel că inculpatei i-a fost imputată prin actul de acuzare o încălcare a obligațiilor de serviciu, proprii funcției de procuror, rezumată în aceea, că depistînd în cadrul urmăririi penale nr.2013380159 faptul, că xxx nu întrunește condițiile de participare în procesul penal ca apărător și constatînd existența circumstanțelor care exclud participarea acesteia, nu a acționat la încălcarea procesuală stabilită, nu a înlăturat-o din procesul penal menționat, dar a pretins bani pentru a nu sesiza Uniunea Avocaților cu privire la acest fapt. Deși instanța a proclamat în sentință prezența unei coroborări de probe și existența unei legături cauzale dintre acțiuni și consecințe, atrage atenția instanței de apel asupra stabilirii certe în cadrul cercetării judecătorești a lipsei atribuțiilor profesionale directe ale inculpatei față de circumstanțele conținute în denunț și actul de acuzare, cauza penală aflîndu-se în procedura organului de urmărire penală din cadrul IP xxx, deoarece sunt declarative și expuse în mod de apărare a inculpatei.

Astfel din probele cercetate în cumul rezultă comiterea infracțiunii incriminate de către xxx, temei de a pune la îndoială aceste probe nefiind constatate.

Faptul că procurorul xxx a cunoscut despre faptul că xxx, deși nu întrunea condițiile necesare de participare în procesul penal ca avocat, a prezentat în cadrul procesului penal în privința lui xxx un mandat de avocat, rezultă din declarațiile martorului xxx, cît și a martorilor xxx și xxx, totodată din probele scrise rezultă că xxx a purtat discuții cu xxx, în cadrul cărora a pretins bani pentru a nu comunica la Biroul Avocaților, primind suma de bani de 8000 lei la 31.05.2013 în biroul său de serviciu.

Deși inculpata susține că cauza penală în privința lui xxx se afla în procedura organului de urmărire penală, totodată din probele cercetate s-a constatat, că urmărirea penală pe cauza penală în privința lui xxx în baza art.27,186 al.2 lit.d CP RM, în cadrul căreia a fost prezentat mandat de avocat pe numele lui xxx, a fost pornită anume de xxx, care cunoștea despre existența mandatului respectiv și a avut discuții referitor la mandatul dat atît cu xxx, cît și cu xxx.

Mai mult, dosarul penal respectiv cu nr.2013380159 se afla sub conducerea procurorului Procuraturii xxx xxx, inclusiv în ziua de 30.05.2013 dosarul a intrat la Procuratura xxx cu propunere de punere sub învinuire a lui xxx în crima prevăzută de art.27,186 al.2 lit.d CP RM și la momentul reținerii procurorului se afla pe masa de serviciu a procurorului, fapte ce rezultă din probele scrise cercetate, și anume procesul-verbal de percheziție din 31.05.2015.

Din motivele indicate mai sus se resping și afirmațiile inculpatei că declarațiile sale despre faptul că pînă la reținerea sa de fapt nu a avut cum să intervină în acest proces penal se confirmă atît prin declarațiile ofițerului de urmărire penală xxx și procurorului-adjunct xxx, cît și prin copiile documentelor oficiale cu privire la mișcarea dosarului menționat, mai mult, cauza penală parvenise în procuratura xxx la 30.05.2013 fără a fi însoțită de o propunere de terminare a urmăririi penale, iar acest fapt prin prisma prevederilor art.289-291 CPP împiedica procurorul să-și aroge atribuții proprii ofițerului de urmărire penală, afirmațiile fiind pur afirmative, declarațiile inculpatei fiind combătute de probele scrise cercetate, iar simpla lor invocare nu constituie temei de admitere a apelului din motivele invocate.

La fel se resping și afirmațiile invocate de inculpată referitor la faptul cum putea procurorul-inculpata să solicite careva bani pentru un pretins mandat de avocat pe care nu numai că nu l-a recepționat de la participantul procesului, dar nici nu l-a văzut pînă la data reținerii sale, că din declarațiile martorului acuzării xxx rezultă clar, că el este cel care a purtat discuții cu xxx despre valabilitatea mandatului prezentat, iar dosarul s-a aflat la el, fără ca în perioada de timp de la 15.05.2013 pînă la 29.05.2013 să fie solicitat de către procuror/inculpată, deoarece sunt afirmative.

Faptul pretinderii banilor de la xxx reiese atît din declarațiile martorului xxx, cît și a martorului xxx, sprijinite de probele scrise cercetate, printre care reproducerea comunicărilor audio între xxx și xxx, actele procesuale privind efectuarea măsurilor privind marcarea banilor și transmiterea banilor, temei de a nu crede declarațiilor respective și documentelor privind petrecerea acțiunilor procesuale nu s-au constatat.

Faptul că nu a fost solicitat de către xxx dosarul aflat în procedura lui xxx nu poate fi reținut, deoarece s-a stabilit că xxx a cunoscut și a purtat discuții cu xxx referitor la mandatul de avocat eliberat de xxx pe cauza penală aflată în procedura organului de urmărire penală.

Mai mult, dosarul respectiv la 30.05.2013 a parvenit la Procuratura xxx și a fost depistat pe masa de serviciu a lui xxx, reeșind din ce afirmațiile expuse în sensul invocat se resping ca nefondate.

Instanța de apel respinge ca declarative și afirmațiile inculpatei precum că provoacă revoltă și indignare modul în care instanța de fond a apreciat declarațiile inculpatei drept inferioare față de declarațiile petentei xxx, martor denunțător, cu calitate de persoană interesată în finalul cauzei, în condițiile în care probe obiective despre acțiuni de pretindere, însoțite de acțiuni de extorcare din partea inculpatei administrate și examinate nu au fost.

Astfel declarațiile inculpatei sunt combătute în tot nu doar prin declarațiile martorului xxx, ci și prin declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, precum și probele conținute cercetate ale cauzei penale, nominalizate mai sus, temei de a pune la îndoială totalitatea de probe cercetate nefiind stabilite, astfel existînd pe cauză probe certe prin care se demonstrează acțiunile incriminate inculpatei.

Afirmațiile inculpatei precum că în sensul prevederilor coroborate ale art.8 al.2, art.66 al.4 CPP nimeni nu este

obligat să dovedească nevinovăția sa, iar exercitarea de către inculpat a drepturilor de care dispune nu poate fi interpretată în detrimentul lui, or, o sentință de condamnare trebuie să fie bazată pe probe exacte, când toate divergențele au fost înlăturate și apreciate obiectiv și corect. Potrivit prevederilor art.8 al.3 CPP concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșire infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, nu pot fi reținute și se resping.

Inculpata xxx în cadrul procesului judiciar nu a fost obligată să-și dovedească nevinovăția sa, pe când vinovăția inculpatei în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin probe incontestabile și nu prin presupuneri, după cum invocă inculpata, careva dubii în probarea vinovăției inculpatei nefiind constatate.

Se resping ca declarative și afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cert faptul că urmărirea penală în privința inculpatei xxx, procuror conform funcției deținute, s-a exercitat de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Direcției Generale Teritoriale Nord a CNA xxx și procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție xxx, că procurorul desemnat de a exercita urmărirea penală pe cauza dată, în persoana procurorului xxx la 30.05.2013 a dispus prin ordonanță (f.d.18) efectuarea urmăririi penale de către procurorul xxx și ofițerul xxx, ordonanță întemeiată pe prevederile art.270 al.8 CPP, însă potrivit art.270 al.8 CPP în cazurile unor cauze complicate și de mari proporții, procurorul ierarhic superior celui de competența căruia este urmărirea penală poate dispune, prin ordonanță motivată, urmărirea penală de un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, indicând procurorul care va conduce acțiunile de urmărire penală.

Colegiul penal nu poate lua în considerație nici afirmațiile că partea apărării a invocat nulitatea respectivei ordonanțe în temeiul prevederilor art.251 al.2,3 CPP avîndu-se în vedere faptul că potrivit celor stabilite anterior, în calitate de procuror ierarhic superior în limitele cauzei penale date s-a stabilit a fi Procurorul Anticorupție xxx, că procurorul xxx a fost desemnat de a exercita urmărirea penală conform rezoluției acestuia din 30.05.2013 și nu era îndreptățit de a-și abroga calitatea de procuror ierarhic superior, avîndu-se în vedere prevederile art.270 al.8 CPP „procuror ierarhic superior celui de competența căruia este urmărirea penală”.

Colegiul penal în sensul respectiv ține să motiveze prin prevederile art.251 al.1, 251 al.4 CPP RM, raportat la art.230 al.1 CPP RM, că nerespectarea prevederilor legale privind invocarea nulității actelor procesuale impune pierderea dreptului procesual.

Astfel nici inculpata xxx, nici avocatul, la momentul prezentării materialelor de urmărire penală nu au invocat încălcarea prevederilor procedural penale, astfel această chestiune nu poate fi invocată la momentul judecării cauzei, argumentele respective fiind formale.

Nu pot fi luate în considerație nici afirmațiile inculpatei că în sensul prevederilor art.251 al.2 CPP încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după calitatea persoanei, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Din textul normativ citat rezultă în mod indubitabil, că temeiul de nulitate de încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei, constituie o nulitate absolută, care nu poate fi înlăturată în niciun mod, iar pentru operarea sa nu este necesară decît constatarea încălcării unei dispoziții legale, care sunt declarative.

În sensul invocat Colegiul penal ține să motiveze, că potrivit explicațiilor Comentariului Codului de Procedură Penală a RM la art.251 CPP se indică, că prin dispozițiile legii privind competența după materie și după calitatea persoanei se au în vedere reglementările arătate la art.36-39 și 41-46 privind competența instanței judecătorești. Această sintagmă se referă numai la competența după materie și calitatea persoanei a instanțelor de judecată, prin urmare încălcarea dispozițiilor privitoare la competența organelor de urmărire penală, prevăzută la art.266-270, nu constituie caz de nulitate absolută potrivit dispozițiilor art.27, 272, care stabilesc valabilitatea actelor procedurale efectuate de către alte organe de urmărire penală, astfel invocarea din apel privind nulitatea absolută a actelor procedurale invocate se respinge ca nefondată.

Colegiul penal menționează că apelanta oferă o interpretare eronată prevederilor art.251 al.2 CPP care statuează că, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural or, din conținutul acestei norme reiese că, actul procedural poate fi declarat nul în cazul în care are loc încălcarea normelor legale la sesizarea instanței, la compunerea acesteia etc., încălcări legate doar de competența după materie și după calitatea persoanei nu și în integritatea procedurilor de sesizare a instanței, după cum insinuează apelanta, în timp ce, alte încălcări decît cele prevăzute în alin.(2), potrivit alin.(4) al articolului susmenționat, atrag nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, situație inexistentă în speță. Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpata nu a avut obiecții la terminarea urmăririi penale, a fost informată atît referitor la învinuirea adusă, cît și la încadrarea acțiunilor acesteia, însă nu a invocat nulitatea la careva acte procesuale.

Din aceleași motive relatate se resping și afirmațiile invocate în apel precum că partea apărării a invocat nulitatea tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Direcției Generale Teritoriale Nord a CNA xxx și procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție xxx, reieșind din faptul că acestea derivă dintr-un act nul, în acest sens nul este atît rechizitoriul întocmit pe cauza dată, cît și actul de sesizare a instanței de judecată, încorporat în conținutul acestuia, că instanța de fond a justificat toate derogările menționate mai mult decît simplu: procurorul ierarhic superior procurorului xx este procurorul xxx, concluzii cu care

nu sunt de acord, consideră că în virtutea cadrului legal procesual în vigoare la data efectuării acțiunilor de urmărire penală menționate, acestea din urmă au fost îndeplinite de persoane incompetente, deoarece sunt declarative și nu constituie temei de amittere a apelului înaintat.

În sensul respectiv Colegiul penal menționează și faptul, că fiind indicată exercitarea urmăririi penale procurorului Procuraturii Anticorupție xxx, se indică și constituirea unui grup complex de urmărire penală, totodată a fost dispusă prin ordonanța procurorului adjunct-interimar al Procuraturii Anticorupție xxx din 30.05.2013 efectuarea urmăririi penale de procurorul xxx și xxx, precum și de ofițerii CNA xxx și xxx, conducător al grupului fiind desemnat șeful Serviciului Nord xxx, astfel afirmațiile în sensul invocat de inculpată privind ilegalitatea efectuării urmăririi penale sunt absolut nefondate.

La fel se resping și afirmațiile precum că imediat după declanșarea urmăririi penale, fără a verifica în vreun fel veridicitatea denunțului depus de către petenta xxx de către organul de urmărire penală s-a organizat operațiunea de rețineră în flagrant, în cadrul căreia ultima a fost determinată de organul menționat să transmită în vreun fel mijloace bănești procurorului/inculpata xxx, în acest sens atrage atenția instanței de apel că în virtutea prevederilor Legii nr.59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații (vezi art.6 al.1,9,22) și art.132/1, 132/5 CPP, măsurile speciale de investigații sînt efectuate de către ofițerii de investigații, care întocmește un proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, în care consemnează datele obligatorii prevăzute de norma dată, deoarece sunt afirmative.

Astfel prin ordonanța din 30.05.2013 a fost dispusă efectuarea măsurilor speciale de investigații pe cauza penală respectivă de către ofițerii de investigații din cadrul Secției Investigații Speciale al Direcției Combaterea Corupției a DGT Nord a CAN și anume xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx.

În aspectul invocat de inculpată nu s-a stabilit încălcarea prevederilor legale prevăzute atât în Legea privind activitatea specială de investigații nr.59 din 29.03.2012, cît și prevederilor procedurii penale.

Din aceleași motive se resping și argumentele aduse în apel că privind măsura controlul transiterii banilor s-a invocat procesul-verbal din 31.05.2013 întocmit de către ofițerul de urmărire penală xxx, însă potrivit prevederilor art.132/2 al.1 p.2 lit.c, al.3, 132/5, 135 CPP măsura specială de investigații "controlul transiterii banilor" este efectuată de către ofițeri de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmește un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art.132/5. În urma cercetării înscrisurilor din dosarul penal s-a constatat cert, că un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit, iar procesul-verbal din 31.05.2013 nu conține decît mențiunea despre marcarea bancnotelor și înmînarea acestora lui xxx în mun.xxx la ora 07.05.

Colegiul penal în sensul dat menționează și faptul, că prin ordonanța din 30.05.2013 a procurorului adjunct-interimar al Procuraturii Anticorupție xxx a fost dispusă punerea în aplicare a măsurii de investigație- controlul transiterii banilor de la xxx către xxx, cu dispunerea îndeplinirii măsurilor de investigație angajaților Centrului Național Anticorupție al RM.

Totodată procesul-verbal privind marcarea banilor din 31.05.2013 a fost întocmit de către ofițerul de urmărire penală xxx, cu drept de efectuare a urmăririi penale pe cauza penală respectivă, cu participarea ofițerului de investigații xxx, care dispunea de dreptul de efectuare a măsurilor speciale de investigații pe cauza dată, procesul-verbal fiind semnat atât de xxx, cît și de xxx, careva încălcări în sensul invocat de apărare nefiind stabilite, astfel argumentele se resping ca neîntemeiate.

Din motivele indicate nu pot fi sprijinite nici afirmațiile aduse că partea acuzării a pretins prin actul de acuzare că inculpata a primit mijloacele bănești extorcate în biroul său de serviciu din orașul xxx. Or, în ce mod și pentru care motiv, declaranta xxx a ajuns în această localitate cu presupuse mijloace bănești extorcate, care au fost mijloacele tehnice folosite, condițiile și modul lor de aplicare, persoanele oficiale care au îndeplinit măsura nominalizată, rămîne a fi un fapt incert, lipsind în acest sens vreun proces-verbal corespunzător prevederilor art.132/5 CPP, la materialele cauzei fiind prezent raportul ofițerului superior de investigații xxx privind rezultatele măsurii speciale de investigații, precum și fiind consemnate rezultatele măsurii speciale de investigații, după rețineră în flagrant a lui xxx, potrivit procesului-verbal de rețineră și percheziție corporală a lui xxx și procesului-verbal de percheziție a biroului de serviciu a procurorului xxx.

Din motivele indicate mai sus sunt considerate fără temei și afirmațiile invocate în apel că cu privire la măsura de interceptare și înregistrare a comunicărilor s-a invocat procesul-verbal din 01.06.2013 întocmit de procurorul xxx, însă potrivit art.132/2 al.1 p.1 lit.c, al.3, 132/5, 132/8 CPP, măsura specială de investigații „interceptarea și înregistrarea comunicărilor” este efectuată de către ofițeri de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmește un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art.132/5 al.1, în urma cercetării înscrisurilor din dosarul penal s-a constatat cert, că un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit.

Colegiul penal în sensul dat menționează și faptul, că prin ordonanța din 30.05.2013 a procurorului adjunct-interimar al Procuraturii Anticorupție xxx a fost dispusă efectuarea măsurii de interceptare și înregistrare a comunicărilor și imaginilor între xxx și xxx, cu dispunerea îndeplinirii măsurilor de investigație angajaților Centrului Național Anticorupție al RM.

Totodată procesul-verbal din 01.06.2013 de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și imaginilor a fost întocmit de către procurorul xxx, cu participarea ofițerului superior de investigație al DGT Nord a CNA xxx, care dispunea de dreptul de efectuare a măsurilor speciale de investigații pe cauza dată, procesul-verbal fiind

semnat atît de xxx, cît și de xxx, careva încălcări în sensul invocat de apărare nefiind stabilite, astfel argumentele respective se resping ca nefondate.

Din motivele indicate mai sus se resping și afirmațiile aduse în apel că ambele procese-verbale menționate invocate de către partea acuzării, ar urma, în opinia apărării, să fie recunoscute nule în baza art.251 al.2 CPP, avînd în vedere faptul că ele au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei, fapt care a fost solicitat de către partea apărării odată cu prezentarea acestora de către partea acuzării în instanță, că instanța de fond, fidelă concepției de recunoaștere a vinovăției inculpatei, pur și simplu a ignorat cadrul legal existent și invocat în materia măsurilor speciale de investigații, sugerînd că: controlul transmiterii banilor a fost confirmat de către procurorul xxx, iar în privința interceptării convorbirilor, dacă procurorul conduce cu urmărirea penală, respectiv poate să o exercite și personal, concluzie cu care nu sunt de acord și consideră că în virtutea cadrului legal procesual în vigoare la data efectuării acțiunilor menționate, acestea din urmă au fost înlăptuite ilegal și urmau a fi recunoscute nule.

Mai mult, Colegiul penal motivează și faptul că cele invocate de apărare în recunoașterea nulității proceselor-verbale nu pot fi sprijinite, deoarece nici nu constituie nulitate absolută în sensul prevederilor art.251 al.2 CPP RM, după cum susține apărarea.

Colegiul penal menționează și faptul, că măsurile de investigare petrecute pe caz nici nu au fost contestate în ordinea prevăzută de lege, reeșind din motivele indicate mai sus se consideră afirmative.

Încălcările menționate la fel nu au fost invocate de către inculpată sau apărătorul ei conform art.251 al.4 CPP RM, la etapa prezentării materialelor de urmărire penală, or potrivit art.320 al.2 CPP RM, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Colegiul penal respinge și afirmațiile aduse că în consecința unei aprecieri eronate a circumstanțelor de fapt cercetate, instanța de fond a concluzionat despre prezența în acțiunile inculpatei a calificativului „pretindere”, reținînd că acesta se confirmă prin declarațiile martorului xxx, fiind exteriorizată prin cuvinte care a fost înțeleasă de către xxx și nu pot fi altfel calificate decît pretindere, în nici una din înregistrările video și audio examinate, asemenea cuvinte, care ar putea fi circumscrise ideii de pretindere, exprimate de către procurorul/inculpată, nu se atestă, că instanța de fond a concluzionat și asupra prezenței calificativului de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ignorînd faptul, că în urma percheziției inculpatei și biroului de serviciu, pretinsele mijloace bănești extorcate au fost depistate sub un dosar de control de pe masa procurorului/inculpată, care sunt declarative.

Din declarațiile lui xxx, confirmate prin probele scrise cercetate, printre care denunțul lui xxx, acțiunile procesuale efectuate pe caz, rezultă pretinderea din partea lui xxx a sumei de bani, ulterior xxx a acceptat și a primit suma de 8000 lei, care a fost depistată în biroul său de serviciu, în sensul respectiv nefiind dubii rezonabile privind comiterea infracțiunii incriminate de către inculpată.

Argumentele în sensul invocat sunt expuse în favoarea inculpatei și constituie opinie subiectivă a inculpatei, mai ales că prin aprecierea legală a probelor s-a constatat vina lui xxx în coruperea pasivă, care constituie infracțiune penală prevăzută de art.324 al.3 lit.a CP RM, declarațiile inculpatei fiind combătute prin probele cercetate atît de instanța de fond, cît și cercetate suplimentar și în ședința instanței de apel.

Din aceleași motive se resping și argumentele aduse că în sentința este afirmat faptul, că conform înregistrărilor video prezentate, clar se aude și se vede cum xxx scoate din geantă mijloace bănești, le ține în mînă, le numără, iar apoi îi plasează sub un dosar, întradevăr asemenea secvențe au fost vizionate în cadrul cercetării judecătorești, însă în ele nu se remarcă faptul, dacă inculpata a văzut și ea aceste acțiuni ale martorului denunțator. Mai mult, dacă se pretinde că inculpata a acceptat și a primit, în modalitatea reținută de instanță, mijloacele bănești menționate, de ce petenta xxx nu a comunicat despre acest fapt, dar a vorbit prin intermediul tehnicii speciale utilizate despre faptul, că banii sînt în locul în care, ulterior au fost depistați prin procesul-verbal de percheziție a biroului.

Astfel nu pot fi luate în considerație afirmațiile că nu se remarcă faptul dacă xxx a văzut acțiunile lui xxx, deoarece xxx de fapt se afla în biroul procurorului cu acordul lui xxx și din înregistrările efectuate se vede clar că xxx scoate din geantă bani pe care le ține în mînă în fața procurorului, numără banii, iar procurorul indică unde să fie puși banii, fapt ce a și făcut xxx, reeșind din ce afirmațiile aduse se resping.

Nu pot fi sprijinite afirmațiile că dacă se afirmă că xxx a văzut acești bani, i-a primit în urma unui acord cu petenta, de ce ea nu i-a ridicat și nu a intrat în posesia lor, dar imediat ce a fost informată despre reținere, în mod disperat ruga și și-a întins mîinile pentru verificare, infirmînd primirea lor, solicitare respinsă de procurorul prezent la fata locului, deoarece imediat după transmiterea banilor a fost efectuată procedura de reținere și percheziționare.

Mai mult, potrivit concluziilor raportului de expertiză nr.1003-1004 din 20.06.2013/f.d.65-76 volumul 1/, se indică, că pe bancnotele prezentate spre cercetare este înscrisă specială “MITA CNA”, pe toate bancnotele prezentate la examinare și pe tampoanele de vată cu care s-au prelucrat mîinile învinuitei xxx sunt depuneri de substanță special, substanța specială colectată de pe mîinile învinuitei xxx și substanța specială cu care au fost marcate bancnotele corepsunde după luminiscentă și conținutul chimic, astfel afirmațiile se resping în tot.

Sunt nefondate, la părerea Colegiului penal, și afirmațiile că potrivit prevederilor art.94 al.1 p.11 CPP în

procesul penal nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute prin provocarea și facilitarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, că în virtutea jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, relevată prin *Ramanauskas vs. Lituania*, hotărârea din 05.02.2008, organele de urmărire penală sînt cele care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări. Totodată, ar urma fi verificată existența unor probe că persoana instigată ar fi săvârșit anterior vre-o infracțiune, mai ales de corupție. Dacă întîlnirile dintre denunțator și inculpat au avut loc la inițiativa primului, aceasta depășește nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale, în sfîrșit există sau nu vreun indice că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără intervenția organelor de urmărire penală, care sunt o părere a autorului apelului și nu s-au constatat date obținute prin provocarea la săvârșirea infracțiunii.

Se resping și argumentele că, în opinia părții apărării, respectivele criterii, care caracterizează o provocare a infracțiunii, sînt prezente și în cauza examinată de învinuire a lui xxx, ceea ce se confirmă pe de o parte prin acțiunile de urmărire penală efectuate, iar pe de altă parte și prin declarațiile martorului xxx, inculpatei xxx, că conform materialelor de urmărire penală rezultă, că xxx la 29.05.2013 depune un denunț prin care afirmă că procurorul xxx prin extorcarea pretinde suma de 10000 lei, dar a ajuns să o micșoreze pînă la 8000 lei pentru a nu fi supusă problemelor în legătură cu eliberarea mandatului de apărare a soțului său, că în lipsa unor date obiective cu privire la faptul dat, organul de urmărire penală începe urmărirea penală și unica acțiune de verificare a caracterului obiectiv ale celor pretinse și conținute în denunț, este organizarea operațiunii de flagrant la 31.05.2013, în intervalul de timp de la data depunerii denunțului și intervenirii cu reținerea inculpatei nu este înregistrată vreo acțiune activă din partea lui xx în sensul celor declarate de către xxx.

Aceste argumente se contrazic complet prin declarațiile martorului xxx, a martorului xxx, prin acțiunile procesuale petrecute pe cazul prezent, din care rezultă, atît extorcarea din partea lui xxx a sumei de bani de la xxx, cît și acceptarea și primirea acestor bani în biroul său de serviciu.

Faptul că se invocă că a fost provocată inculpata la comiterea acestei infracțiuni nu poate fi sprijinită, deoarece se combate prin ansamblul probator pe caz, care demonstrează comiterea infracțiunii de către inculpată, discuțiile avute între xxx și xxx nefiind infirmate de către inculpată, mai ales că din convorbirile purtate nici nu rezultă faptul că xxx a fost inițiator și că a fost insistentă în privința transmiterii banilor lui xxx, deși au avut loc discuții atît la 29.05.2013, cît și la 31.05.2013.

În sensul respectiv Colegiul penal ține cont și de explicațiile oferite în art.25.2. al Hotărîrii Curții Supreme de Justiție nr.11 din 22.12.2014 "Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție", potrivit căroră se explică, că activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugămînți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Analizînd probatoriul existent la cauză cercetat și cele invocate de apărare referitor la susținerea că a avut loc provocare de infracțiune, Colegiul penal conchide că acțiunile lui xxx nu au avut efect de provocare și că în cauza respectivă nu se constată provocarea lui xxx la comiterea infracțiunii incriminate, reeșind din ce afirmațiile expuse în sensul dat se resping ca nefondate.

În această ordine de idei, se reiterează, că inculpata a interpretat eronat noțiunea de provocare, care, în opinia acesteia, a constat în organizarea operațiunii de flagrant la 31.05.2013 și depunerea denunțului de către xxx privind extorcarea de către procurorul xxx a 8000 lei, or, noțiunea de provocare prevăzută de norma citată mai sus, poate fi invocată doar în cazul în care provocarea a avut loc din partea colaboratorilor organului coercitiv sau prin intermediul unor prepuși la comiterea de către potențialul infractor a unei infracțiuni, adică, acțiunile persoanei vizate au constituit o consecință a acțiunilor provocatorii ale unor terți. În cazul dat însă, mijloacele bănești indicate au fost solicitate de la xxx de procurorul xxx, iar xxx sau colaboratorii CNA, nu au întreprins măsuri în vederea provocării lui xxx de a solicita acești bani. La fel și noțiunea de facilitare este interpretată eronat de către apelantă, motivele invocate de aceasta în calitate de confirmare a întrunirii acestui temei de excludere a probelor, neîncadrîndu-se în textul normei în condițiile în care, acțiunile de urmărire penală întreprinse pe caz au fost realizate în limitele legii, acestea nefiind în legătură cauzală cu acțiunile inculpatei, deoarece nu au facilitat în careva mod acțiunile ultimei.

Instanța de apel consideră că jurisprudența CEDO invocată de apelantă nu este aplicabilă în cauza dată, în condițiile în care, acțiunile ce au dus la comiterea infracțiunii au fost întreprinse de xxx, beneficiar final al acestora fiind xxx și nu de către organul de stat, care a intervenit ulterior, doar în scopul documentării comiterii acesteia și întreprinderii acțiunilor legale de anchetă. Prin urmare, comiterea infracțiunii de către inculpată nu a constituit o consecință a acțiunilor organelor coercitive, intențiile criminale ale inculpatei survenind anterior aflării de către colaboratorii CNA a existenței acestora.

Se resping și afirmațiile aduse în apel că xxx este inițiatorul întîlnirii cu inculpata la 29.05.2013 și 31.05.2013 în cadrul căroră nu este fixată obiectiv prezența a careva cerinți sau extorcarea de mijloace bănești din partea procurorului xxx, mai mult, constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art.94 al.1 p.11 CPP, deoarece încălcările enunțate nu s-au stabilit, nefiind constatat prin careva dovezi că martorul denunțator xxx a fost determinată de către organul de urmărire penală de a da bani procurorului xxx în scopul constatării acțiunii flagrante de luare de mită.

Colegiul nu reține nici afirmațiile că în acest sens s-a pronunțat și CSJ prin decizia din 13.08.2013, adoptată în dosarul nr.1ra-697/2013, în privința inculpatului procuror M.C., statuînd că martorul denunțator rămîne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei și în atare circumstanțe numai declarațiile sale nu pot fi expuse în

temeiul sentinței de condamnare, dat fiind faptul că la baza sentinței de condamnare a lui xxx nu sunt puse doar declarațiile lui xxx, ci și declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, procesele-verbale privind măsurile speciale de investigație și acțiunile procesuale efectuate pe caz, care sunt un ansamblu probator ce pe deplin confirmă vina inculpatei în cele incriminate.

Cu atât mai mult sunt afirmative și argumentele că careva probe obiective, certe, pertinente, concludente și legale cu privire la înaintarea de către procurorul xxx față de denunțatorul xxx a careva cereri de transmitere a mijloacelor bănești în schimbul îndeplinirii unor acțiuni contrare obligațiilor sale de serviciu administrate și examinate nu au fost, deoarece la baza sentinței de condamnare sunt puse probe certe în constatarea vinei inculpatei.

Nu pot fi luate în considerație nici solicitarea de admitere a apelului, cu casarea totală a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care inculpata xxx să fie achitată în temeiul art.324 al.3 lit.a CP RM, pentru motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpată și dezacordul cu sentința instanței de fond nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatei, fiind constatată complet vina inculpatei în faptele descrise prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc, temeuri de intervenire a instanței de apel și achitare a inculpatei nefiind stabilite.

În rezultatul celor expuse, Colegiul penal concluzionează netemeinicia argumentelor invocate de către inculpată în apelul declarat în susținerea opiniei privind achitarea sa, motiv pentru care apelul se respinge ca fiind nefondat.

Colegiul penal menționează că instanța de fond, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatei, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii inculpatei, care, în ansamblu, resping motivele apelantei precum că acuzarea de stat nu a prezentat instanțelor de fond careva probe obiective, certe, pertinente, concludente și legale cu privire la înaintarea de către procurorul xxx față de denunțatorul xxx a careva cereri de transmitere a mijloacelor bănești, deoarece materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare.

Colegiul remarcă faptul că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul concluzionează asupra netemeinicii afirmațiilor respective, deoarece potrivit rechizitoriului care este întocmit în conformitate cu art.296 Cod de procedură penală se indică calitatea participantei care a comis infracțiunea prin norma art.324 al.3 lit.a CP RM se prezumă obiectul juridic special a infracțiunii incriminate inculpatei, despre care ultima a fost informată.

Colegiul penal menționează că infracțiunea comisă de inculpată are un impact major asupra sistemului organelor Procuraturii, deoarece periclitează activitatea organelor procuraturii și submină încrederea societății în aceasta, fapt ce determină odată în plus Colegiului penal la concluzia că, pedeapsa aplicată de prima instanță este una echitabilă în cazul inculpatei.

La părerea Colegiului penal, pedeapsa aplicată inculpatei este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, nefiind prezente temeuri de achitare a inculpatei.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse în vederea aplicării art.96 CP RM față de inculpată, în cazul dat nefiind posibilă aplicarea prevederilor enunțate.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile pct.17 din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, conform căruia se explică, că instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, în special în ipoteza pluralității de făptuitori, precum grupul criminal organizat și organizația criminală.

O atenție sporită trebuie să se acorde în cazurile stabilirii pedepsei persoanelor declarate vinovate în săvârșirea infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, a coruperii pasive ori active, sau dării ori luării de mită, care, în afară de pericolul social sporit, afectează grav autoritatea și imaginea instituțiilor, organizațiilor publice.

Sanctiunea art.324 al.3 lit.a CP RM prevedea ca pedeapsă la momentul comiterii faptei de către inculpată închisoare pe un termen de la 7 la 15 ani cu amendă în mărime de la 1000 unități convenționale la 3000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Instanța de fond a stabilit pedeapsa minimă sub formă de închisoare de 7 ani prevăzută de sancțiunea infracțiunii incriminate, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod penal, femeilor condamnate gravide și celor care au copii în vîrstă de pînă la 8

ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei pînă la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani. Or, reieșind din sensul normei date, amînarea executării pedepsei pentru femeile nominalizate este posibilă numai în cazul în care ele au săvîrșit infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, indiferent de categoria de pedeapsă, însă această măsură nu poate fi aplicată femeilor care au săvîrșit infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave împotriva persoanei, pentru care ele au fost condamnate la închisoare pe un termen de peste 5 ani.

Colegiul penal ține cont și de Recomandarea nr.61 a CSJ "Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție", potrivit căreia se indică, că condamnând persoanele pentru infracțiunile de corupție, instanțele trebuie să asigure aplicarea pedepsei prevăzute expres de sancțiune, inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii.

Însă, este necesar de reținut că potrivit alin.(1) al art. 79 CP, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau o pedeapsă mai blîndă de altă categorie, numai atunci cînd în cauză s-au constatat circumstanțe excepționale. Vom menționa că aplicarea art. 79 CP, nu este obligatorie chiar și dacă aceste circumstanțe excepționale au fost stabilite. Ca excepționale nu pot fi considerate una sau mai multe circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 CP. În sensul art. 79 CP se înțelege că în cauză trebuie să existe, împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, sau în datele privind personalitatea infractorului, așa circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție sau se consideră ieșite din comun. Împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori, astfel că și aprecierea cărorva circumstanțe, ca excepționale, obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție. Astfel, în cauzele de corupție, aplicarea unei pedepse mai blînde decât ce-a prevăzută de sancțiune în baza art.79 CP, poate avea loc doar ca o excepție.

Circumstanțele la care a făcut referire apărarea că inculpata are la întreținere un copil minor cu grad de invaliditate au fost reținute de către instanța de fond, ce au permis a-i aplica inculpatei pedepsa în limita minimă în corespundere cu prevederile legale prevăzute de sancțiunea art.324 al.3 lit.a CP RM.

Circumstanțe excepționale pe caz care ar permite aplicarea prevederilor art.79 CP RM nu s-au stabilit.

Argumentele invocate de apărare privind aplicarea față de inculpată, care are la întreținere un copil minor, a prevederilor art.96 CP RM privind amînarea executării pedepsei, Colegiul penal le consideră fără temeii, în sensul invocat de apărare nefiind posibilă aplicarea prevederilor art.96 CP RM față de inculpată.

Colegiul penal ține să remarce în sensul dat, că aplicarea acestei norme este posibilă în toate cazurile, cu excepția celor de condamnare la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei. Aplicarea acestei norme rămîne la discreția instanței, aceasta avînd dreptul și nu obligația de a o aplica, în situația stabilită pe cauză însă Colegiul penal consideră că față de inculpată nu pot fi aplicate prevederile acestui articol, ținînd cont de gravitatea deosebit de periculoasă a faptei, de sancțiunea prevăzută pentru infracțiunea comisă, de faptul că persoana vinovată și acțiunile ei comise prezintă pericol social real pentru societate.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpată ca nefondat urmează a fi respins, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Conducîndu-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de inculpata xxx împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 14.05.2015, sentință care se menține fără modificări.

Calcularea termenului de pedeapsă de la 21.10.2015, cu includerea timpului aflării lui xxx sub arest de la 14.05.2015 pînă la 21.10.2015.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru

